

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
в Торонті

НОВАЦЬКИЙ СПІВАНИК

Бібліотека В.О.Р. ч. 15.

Ню Йорк 1967

Н О В А Ц Ь К И Й С П І В А Н И К

Упорядкувала пл.сен. Надя К у л и н и ч

В С І П Р А В А З А С Т Е Р Е Ж Е Н І

Copyright by
"P L A S T" UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION, INC.

Бібліотека В.О.Р. ч. 15.

Н ю Й о р к 1967

Дорогі Братчики й Сестрички !

Від довшого часу помічався в нас брак збірника новацьких пісень. Без такого збірника не легко було вчити наших новачат співати. То й не дивно, що багато з нас прохало, щоби видати для Вашого вжитку бодай маленький збірник із текстами новацьких пісень. До такого збірничка необхідно було подати теж і ноти – не можна ж завчати пісні, не знаючи їхніх мелодій.

По довгих підготовчих працях, виконуємо Ваше бажання. Цей – "Новацький співаник" повинен допомогти Вам у Вашій виховній праці й причинитися до ще більшого спопуляризованя нашої улюбленої новацької пісні. Сірий Орел Надя, яка упорядкувала зібрані тут пісні, вложила чимало треду для того, щоби Вам у цій ділянці як найбільше допомогти. Зібрані тут пісні для новацтва підібрані так, щоби задовільнити потреби у виховній новацькій програмі цілого року, примінюючи пісні, які своїм змістом, мелодією та легким сюжетом надаються на новацькі зайняття. Здаємо собі вповні справу, що крім поданих тут пісень, Ви матимете ще цілий ряд інших, улюблених Вашими новачатами пісень, що їх залюбки співатимете при кожній нагоді. Цей "Співаник" далеко не вичерпує всіх пісень, що їх новацтво може співати. Складаючи його, ми й не мали наміру включати в нього всі можливі пісні. Такий задум не був би навіть практичним до здійснення. Проте, не від речі буде зазначити тут, що підготовляємо до друку збірник новацьких танків і гор зі співом, який доповнить цей "Співаник".

Почуваємося до милого обов'язку подякувати всім тим особам, які своєю допомогою й запалом до праці, спричинилися до появи цього "Співаника". До таких належать у першу чергу Сірі Орли: Денис й Ніна. Крім них було ще багато новацьких виховників і виховниць, які працюю, чи то порадами, допомогли в завершенні цього діла. Усім їм наше щире пластове : Спасибіг! Спеціальна подяка належить сестр. Оксані Тарнавській за написання цілого ряду нових пісень для новацтва, що їх тут містимо.

Відаючи цей співаник у Ваші руки, Дорогі Сестрички й Братчики, надіємося, що допоможе він Вам "розспівати" Ваших новачат.
Хай НАША ПІСНЯ У ПРОСТОРІ ЛУНАЄ ГРІМКО ПО ЛІСАХ – ПОЛЯХ!

У червні, 1967.

Видавництво В. О. Р.

З М І С Т

=====

ВИХОВНЕ ЗНАЧЕННЯ ПІСНІ В НОВАЦТВІ	стор.	5
I. НОВАЦЬКІ ПІСНІ	"	7
II. ІНШІ ДИТЯЧІ ПІСНІ	"	28
III. НАРОДНІ Й ІНШІ ПІСНІ	"	69
ДОДАТОК	"	85
/Поазбучний спис пісень/.....	"	87

Оксана Тарнавська

ВИХОВНЕ ЗНАЧЕННЯ ПІСНІ В НОВАЦТВІ

=====

Новачка Марійка повернулася з літнього табору додому. Мама не пізнає своєї доні: завжди тиха, встидлива, стала тепер весела й рухлива, бігає собі по хаті, або сидить над якимсь зайняттям і безперервно підспівує собі різні пісеньки.

Що ж, доню, добре було в таборі? А що тобі там найбільше подобалося?" – "Ах, мамо!" – вигукує щаслива Марійка. "Наша сестричка була така добра, і ми співали так багато гарних пісень!"

Ось, що найбільше залишилося в дитячій пам'яті: лагідність, дбайлива опіка сестрички та гарні пісні, вивчені під час перебування в таборі. Знаємо, що у перших днях табору деякі діти дуже соромливі, боязкі, багато хто з них проливає рясні сльози за мамою і хоче "додому".

Пісня допомагає їм знайти "грунт під ногами", розвеселює, захоплює неспокійних до участі в зайняттях. Несміливий і боязкий дитині важко долучитися до гри, бо їй здається, що всі на неї дивляться, всі з нею сміються. Коли ж вона в гурті розспіваних дітей і бачить, що ніхто не звертає на неї уваги, лише всі захоплені піснею, тоді й вона, поволі, починає й собі "підтягати" пісню за гуртом і так набирає сміливості й певності. Спів у гурті вшеплює дитині почуття єдності, почуття приналежності до однієї великої родини й вона, мимоволі, забуває про самотність і відірваність від дому.

Візьмим сходи́ни новацького рою, чи збірку гнізда. Діти, як ми кажемо "розбрикані", неспокійні, виладовують свою енергію криком та говоренням. Що приходить у підмогу? П І С Н Я. Даймо дітям жваву, голосну, добре відому й улюблену пісню. Хай у пісні виладовують свою енергію, яку намагалися виладовувати криком, тоді, поступово, перейдимо до спокійніших зайнять. Тоді діти заспокояться й зможемо свobodно й спокійно провадити зайняття.

Піснею даємо змогу дітям вивчати й закріплювати нові слова. Звертаючи увагу на правильну й точну вимову слів пісні, ми допомагаємо дітям опановувати українську мову.

Пісня допомагає нам у національному вихованні дитвори, – співаючи про "Зелені Карпати", чи "Дніпро широкий", у дитячій уяві виринає той далекий, ніколи не бачений Рідний Край. Збуджується любов до нього, до всього, що своє, українське, а тим самим вкорінюється почуття гордості з приналежності до української нації.

За допомогою веснянок-гайок, коляд інших обрядових пісень діти запізнаються з нашими обрядами, традиціями. Історичні, козацькі, стрілецькі чи повстанські пісні допомагають нам у вивченні історичних фактів. Піснею збуджуємо в дітях зацікавлення і замилювання ми-

стечтвом. Беручи участь в інсценізації зі співом, дитина підготовляється й звикає до виступів на сцені.

Бувають випадки, що сестричка, чи братчик, не дуже "співучі". Бувають і такі, що їм, як то ми жартуючи кажемо, "слон на вухо наступив". Не допустім, щоб діти терпіли через це. Не встидаймося попросити когось із "співучих" братчиків чи сестричок, чи навіть, якщо треба, когось із непластунів, щоби час від часу приходив на сходини допомагати вивчати нові пісні.

І – найважливіше: даймо дітям їхні, дитячі пісні. А то буває, що новак починає вчити в новацтві від "Як я їхав коло млина, ой, йой, йой" та "йойкає" через ціле юнацтво і не закінчує "йойкати" навіть у старших пластунах, чи сеніорах.

Співаємо завжди ті самі пісні, не раз аж до змудження. Чому? Певно, що бувають пісні, які діти люблять і завжди охоче їх співають, але в багатьох випадках співають не тому, що люблять, а лише тому, що інших не знають. Яке розчарування мусить бути в дитини, коли почавши їздити до таборів, від сьомого року життя, вона кожного року, аж до 12-ти літ, вивчає ті самі пісні?! Знані й давніше вивчені пісні треба обов'язково повторювати, але не спочиваймо на цьому, а завжди додаваймо нові пісні.

Сестричко! Братчику! Потрапить тобі до рук нова пісня, – не відкидай її, мовляв, "я цього не знаю". Піди з нею до когось, хто грає на якомунебудь інструменті, нехай переграє тобі цю пісню і допоможе вивчити. А, як гарна й сподобається тобі, тоді йди і вчи новацтво.

Дуже допоміжним для нас було б, якщо б на сходинах, чи відправах виховників, які напевно відбуваються в ваших кошах, ви могли б усі разом, вивчати нові пісні. Напевно між вами знайдеться один, що зможе навчити інших. А, коли у твоєму коші таких сходин нема, то чому тоді не піти до кошової, кошового, чи гніздового й запропонувати започаткувати такі сходини, на яких ви могли б вимінюватися матеріалами, опрацьовувати точки до програм новацьких сходин, а передусім – **РАЗОМ СПІВАТИ Й ВИВЧАТИ НОВАЦЬКІ ПІСНІ!!!**

БАЖАЄМО УСПІХУ!

ГЕЙ, МАНДРУЮТЬ ПЛАСТУНИ.

Alla marcia.

ГЕЙ, МАН-ДРУ-ЮТЬ ПЛА-СТУ-НИ, ЧЕ-РЕЗ ГО-РИ

ДО-ЛИ-НИ. ГЕЙ, ДО-РІ-ЖЕНЬКА - - - КА

ЗА-КУ-РІ-ЖЕНЬКА - - - СЯ, - СЯ.

Гей, мандрують пластуни,
Через гори, долини,
Гей, доріженька закурилася...

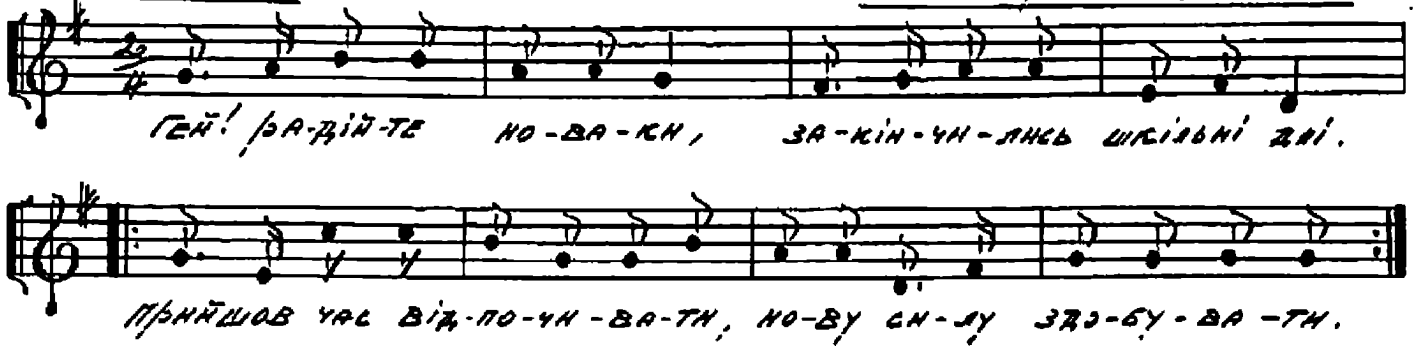
Перед нами рілний край,
Розгорнувся, як Дунай -
Гей, доріженька закурилася...

Хоруговки лопотять,
А підківки покотять,
Гей, доріженька закурилася...

ГЕЙ, РАДІЙТЕ НОВАКИ!

Весело.

слова і музи: О. Тарнавська.

Гей! радійте новаки,
Закінчилися шкільні дні.
Прийшов час відпочивати,
Нову силу здобувати.

Сонце кличе, кличе бір:
"Поспішайте у табір!"
Заспівав вже хор пташат - /2 р./
До табору кличе нас.

В рівних лавах жваво йдем,
Серед сміху і пісень,
Бо табори любим ми -
Українські новаки.

ГОРИ, ГОРИ ВОГНИКУ.

ЖВАВО.

Розсвітється золотом, гиллячки,
Бо кругом засіли вже новачки !

Гори, гори, вогнику, ясно все,
Вітер буйний іскорки рознесе !

Криє нічка темна чорний ліс,
Вітер іскри в серденько нам заніс.

Хоч кругом темнесенько, нам не жах,
Бо горять нам іскорки в серцях.

Бо лунають дзвінко нам все пісні,
У гурті новацькому при вогні.

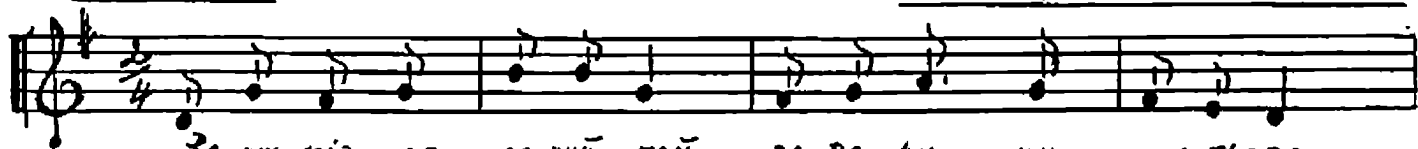
Гори, гори, вогнику, та палай,
Просвіти шляхи ти нам в рідний край.

Гори, гори, вогнику, щоб на шлях
Понесли ми іскорки в серцях !

ЗАШУМІВ ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ.

Жовто.

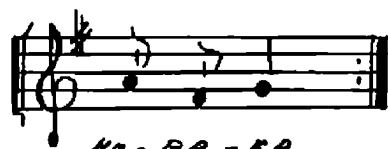
слова і муз. О. Тарнавська.

За-шу-мів зе-ле-ний гай, за-во-ру-ш-и-ла-сь тра-ва.

Роз-бу-ди-ла-сь вся при-ро-да: зу-стрі-ча-є

но-ва-ка.

1. Зашумів зелений гай,
Заворушилась трава.
Розбудилась вся природа:
Зустрічає новака.

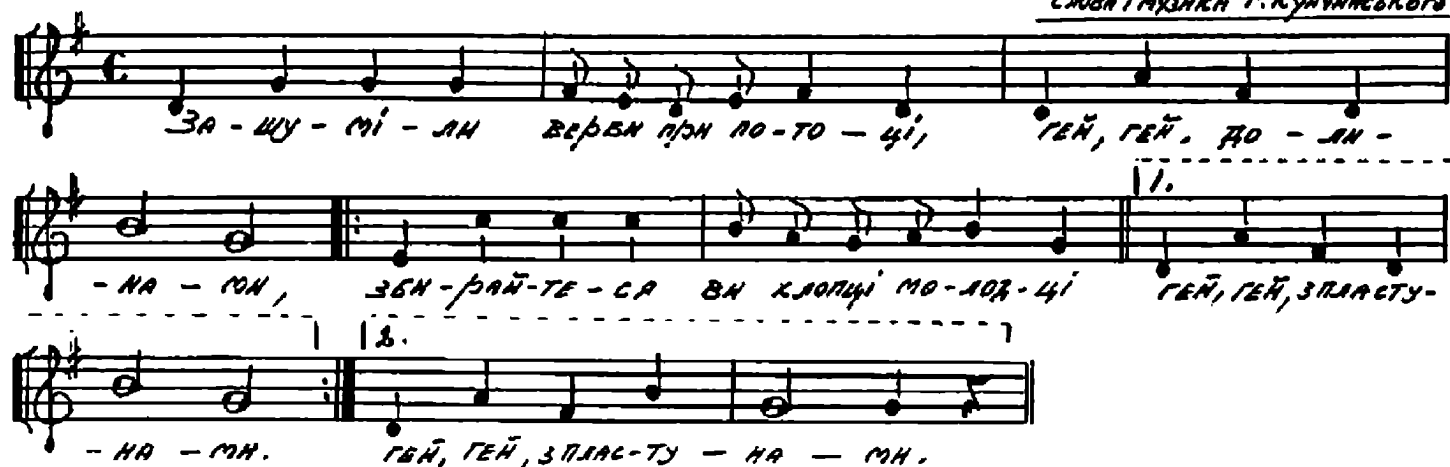
2. Сонечко проміння шле,
Бо новак у мандри йде.
Пташки весело співають,
Радо новака вітають.

3. І мандрує наш новак
З усмішкою на устах,
Йде відважно, без тривог,
Не боїться він пригод.

4. Є відомим на весь світ,
Що новак-це друг для всіх.
Тож і радість є така,
Бо всі люблять новака.

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ ПРИ ПОТОЦІ.

СЛОВА І МІХІЛКА Р. КУДІНЬСЬКОГО.

Зашуміли верби при потоці,
Гей, гей, долинами,
Збирайтеся ви, хлопці - молодці
Гей, гей, з пластунами.

Збирайтеся ви, хлопці - молодці,
Гей, гей та у гори,
Несіть ваші ковані топорці
Гей, гей, межі орли.

Та щоб наша рідная держава,
Гей, гей, гомоніла,
Та щоб наша пластова слава,
Гей, гей, не змарніла.

ІДЕ ВЕСНА.

/ слова: А. Храплива. /

Tempo di Valse.

муз: О. Тарнавська.

І - де ве - сна, а но - ва - ки ві - ра - - зу

це пі - зна - - ли, бо в не - бі си - ньо - му хмар -

- ки у піж - мур - ки за - гра - - ли, бо гра - ли.

Іде весна, а новаки
Відразу це пізнали,
Бо в небі синьому хмарки
У піжмурки заграли.

Іде весна, бо тане лід,
Сміються вільні води,
Біжить новацтво їм услід
Шукаючи пригоди.

Іде весна, летять пташки
І зеленіє в полі.
Ростуть мов квіти новаки
До сонця і до волі.

ЇЖАК.

Їжак маму попрохав, попрохав, попрохав,
Щоби новакон він став, гей, він став, гей!
Хоче мати однострій, однострій, однострій,
І їжацький славний рій, славний рій, гей!
Сухе листя притащить, притащить, притащить,
Вогник жваво запалить, запалить, гей!
А на стійці буде так, буде так, буде так,
Коли стане там їжак, там їжак, гей!
Всі злякаються ввійти, гей, ввійти, гей, ввійти,
Бо він має колючки, колючки, гей!
А на тереновій грі, гей на грі, гей на грі,
В кулю скрутиться тоді, гей тоді, гей!
Щоб хтось тільки покотив, покотив, покотив,
Перший прийде до мети, до мети, гей!

КРАЙ ЛІСУ НА ПОЛЯНЦІ.

Жваво.

1. Край лісу на полянці
 На свіжому дубку
 Кує зозуля вранці
 Ку-ку-ку-ку-ку-ку.

Приспів: Ку - ку, ку - ку,
 У лісі я живу,
 Іздалека все чути
 Ку-ку, ку-ку, ку-ку.

2. Внизу біжить струмочок
 По жовтому піску
 І здалека все чути
 Ку-ку-ку-ку-ку-ку.

Ку - ку, ку - ку,
 У лісі я живу,
 Іздалека все чути
 Ку-ку, ку-ку, ку-ку.

3. Червоніі сунічки
 Я сніють на горбку
 І чути аж до ночі
 Ку-ку-ку-ку-ку-ку.

Ку - ку, ку-ку,
 У лісі я живу,
 Іздалека все чути
 Ку-ку, ку-ку, ку-ку.

ЛЕТИТЬ РІЙ ЗА РОЄМ.

1. Летить рій за роєм,
На збірку гнізда,
Наш братчик між нами
З ним нам не біда!
Гей, бальоро, гей же сміло,
Лімо, новаки, вперед!
Хоч нові нам ліс та поле,
Вміло проведем похід!

2. Ось сліп, а там другий...
До лісу ведуть.
У засідці певно -
Орлята нас ждуть.
Гей, бальоро, гей же сміло...

3. Ми тихо повземо...
Он там стійковий.
Готуємось взяти
Їх знак ройовий.
Гей, бальоро, гей же сміло...

4. Хтось необережно
На гілочку став
У чуйному ході
Стійковий пристав.
Гей, бальоро, гей же сміло
.....

5. Та ми вже при ньому
І грімке: Гурра!
По лісу, по всьому
Несеться луна.
Гей, бальоро, гей же сміло,
.....

НОВАЦЬКА ВЕЧІРНЯ МОЛИТВА.

Andante.

Бо - же, що дав нам цю днн - - ну. сон - ця і пра - ці і
гри, в ти - ху ве - чір - ну го - ди - ну, на - шу мо - ли - тву при -
- ми.

Боже, що дав нам цю днину
Сонця, і праці, і гри,
В тиху вечірню годину
Нашу молитву прийми.

Мрії, що в серці зростають,
Силу, що в грудях росте,
Боже, хай ангел окрилить,
В ясних нам снах збереже.

НОВАЦЬКА РАННЯ МОЛИТВА.

Сині дзвіночки молитву дзвонять,
 Зложім в молитві ширі долоні,
 Ніч проминула і сонце світить,
 Вислухай Мати, що просять діти:

Нехай цей вітер, що в хмарі лине
 Принесе запах квіток Вкраїни.
 Нехай ця днина подасть нам сили,
 Щоб ми Україну завжди любили ...

НОВАЦЬКИЙ ВОГНИК.

Товільно.

Слова і муз. О. Тарнавська.

1. Місяць князь по всій долині
Срібне сяєво розлив.
І при вогнику новацьким
Дрібні лица освітив.

3. І у мріях виринає
Цей чарівний Рідний Край,
Де Дніпро пливе могутній,
Де шумить зелений гай.

2. Закінчилися вже розмови,
Затишають і пісні,
Лиш палким жаром любови
Горять серця новаків.

4. Тихо ватра догарає,
Новакам вже спати час.
Спіть спокійно, та зважайте,
Щоб вогонь в серцях не згас!

НОВАЦЬКИЙ МАРШ.

/ СЛОВА: РОМАН ЗАВАДОВИЧ. /

Marciale.

муз: О. ТАРНАВСЬКА.

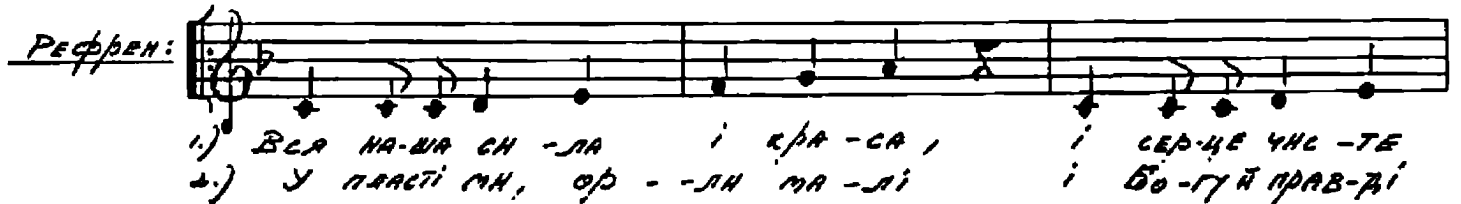

ЯК КНЯЖІ ВО - Ї ДАВ - НИ - НИ, ЯК СЛАВ - НІ КО - ЗА -

- КИ, КО - ЗА - КИ, ГУР - ТУ - Є - МОСЬ У ПЛАС - ТІ МИ, СМІ -

- ЛИ - ВІ НО - - ВА - КИ, НО - ВА - КИ.

Рефрен:

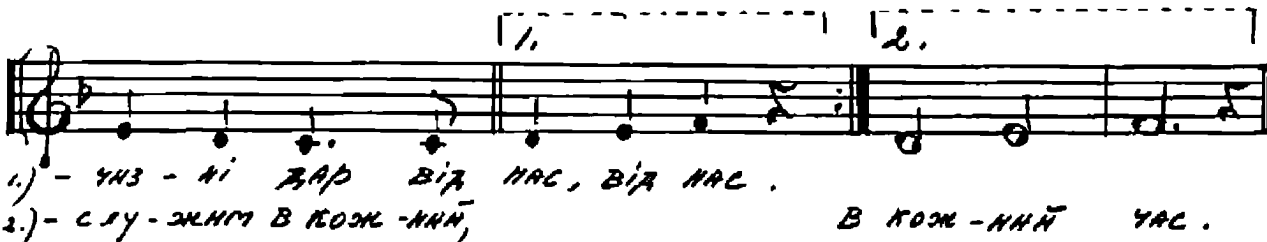
1.) В СЯ НА - ША СИ - ЛА І КРА - СА, І СЕР - ЦЕ ЧИ - С - ТЕ

2.) У ПЛАС - ТІ МИ, ОР - - ЛИ МА - ЛІ І БО - ГУ Й ПРАВ - ДІ

1.) ЯК РО - СА. ВІТ - ЧИЗ - НІ ДАР ВІД НАС, ДАР ВІД НАС, ВІТ -

2.) НА ЗЕМ - ЛІ, ПО - СЛУ - ЖИМ В КОЖ - НИЙ ЧАС, В КОЖ - НИЙ ЧАС, ПО -

1.) - ЧИЗ - НІ ДАР ВІД НАС, ВІД НАС.

2.) - СЛУ - ЖИМ В КОЖ - НИЙ, В КОЖ - НИЙ ЧАС.

1. Як княжі вої давнини,
Як славні козаки,
Гуртуємось у Пласті ми,
Сміливі новаци.	3. А наша мрія золота,
Що сонцем надить нас -
То України честь свята
І слава, і гаразд.
2. Хоч за морями Рідний Край,
Хоч як далеко він,
Любови серце повне вкрай
До рідних гір, долин.	<u>Рефрен:</u> Вся наша сила і краса,
І серце чисте, як роса -
Вітчизні дар від нас,
У Пласті ми, орли малі,
І Богу й правді на землі
Послужим в кожний час.

НОВАЦЬКИЙ ШЛЯХ.

Усі ми новаки в таборі, стаємо в лави з радістю в об-
-ччях. А наша пісня у просторі лунає
грімко по лісах, полях. Від ранку до
вечора в таборі лунає спів, що дні-ни йде
жваво наша гра в таборі новаків. Від ків.

Усі ми новакі в таборі
Стаємо в лави з радістю в очах,
А наша пісня у просторі
Лунає грімко по лісах - полях.

Несеться пісня гон у гори,
Де зеленіють дужі дерева,
Де нам пташок шебечуть хори,
Де нам шепоче квітка і трава.

Від ранку до вечора
В таборі лунає спів -
Щоднини йде жваво наша гра
В таборі новаків.

В таборі в Пасічній у горах
Живемо дружньо-плем'я новаків,
Тут казку темний ліс говорить,
Тут вогник наш весело розгорів.

Орлята ми - сини природи.
Нам любий труд, веселий кожний змаг,
Нас не злякають невігоди,
Ми горді всі за наш новацький шлях.

Від ранку до вечора ..

.....
.....

ОЙ ПІД ГАЄМ, ГАЄМ.

Ой під га-єм, га-єм, га-єм зе-ле-нень-ким.

там вправляють дів-ча-тонь-ка ві-ноч-ком пиш-нень-ким.

- нень - ким.

Ой, під гаєм, гаєм
 Гаєм зелененьким,
 Там вправляють дівчатонька
 Віночком пишненьким.

Ой, під гаєм, гаєм
 Гаєм зелененьким,
 Там вправляють новачата
 Віночком пишненьким.

Що за новачата
 І чиї то діти,
 України - Батьківщини
 Степовії квіти.

ПІСНЯ ЖОВТОДЗЮБІВ.

/ СЛОВА. Я СЛАВУТНІЧ /

Матсїаде

муз. Я. БАВНУЧА.

МН ДІ-ТИ У-КРА-ЇНСЬ-КІ, МН Ю-НІ МОВ КВІТ - КН. МА-

-ЛЕНЬКІ ЖОВ-ТО-ДЗЮ-БН, ПЛАСТО-ВІ НО-ВА - КН, ЯК ВН-РОС -

-ТЕМ ВЕ - ЛН - КІ ХУ-РОБІ ВО-Я -- КН. ВІД-СТО-ЇМ У-КРА-

І --- НУ ВІД ВРАЖОЇ РУ - КН. ЯК ВН-РОСТЕМ ВЕ - КН.

Ми діти українські,
Ми юні мов квітки,
Маленькі жовтодзюби,
Пластові новачки.

Як виростем великі,
Хоробрі воїни,
Відстоїм Україну
Від ворожої руки.

Ми любимо рідні хати,
Широкий степ і гай,
Від Сяну до Кубані
Лежить наш рідний край.

Як виростем великі,
Хоробрі воїни,
Відстоїм Україну
Від ворожої руки.

ПУСТИ МЕНЕ МАТИ.

Пусти ме-не ма-мо до та-бо-ру, до сонця, до
во-лі, до про-сто-ру. пус-ти ме-не ма-ти
з пла-стом ман-дру-ва-ти, з пла-стом ман-дру-ва-ти до та-бо-
ру, до но-во-го чи-ну і до бо-ю.

Пусти мене, мамо, до табору,
До сонця, до волі, до простору.
Пусти мене, мати, з Пластом мандрувати.
З Пластом мандрувати до табору.

Вставала б я, мамо, рано-вранці,
Бігла б я росю по полянці,
Ішла б я по воду до чистого броду,
До чистого броду рано-вранці.

Сиділа б при ватрі кожен вечір,
При мові-розмові молодечій,
Гляділа б досхочу, як зірки мигочуть,
Як зірки мигочуть, кожен вечір.

Стояла б на варті по наказу,
Всю ніч не задрімала б ані разу,
Хоч скучно, хоч темно, стояла би вірно,
Стояла би вірно, по наказу.

Вернулася б, мати, із табору,
Привезла б я силу із собою.
Привезла б я силу, до нового чину,
До нового чину і до бою.

СВЯТИЙ ЮРІЙ.

/ СЛОВА: ЛЕСЯ ХРАПЛИВА. /

Жовто.

муз. О.Тарнавська.

<p>1. Розгорілась ватра,
Мерехтить ясна,
Розцвіла багата
Новакам весна.</p>	<p>4. Правди кинь шукати,
Послужи мені:
В мене є палати
В морі аж на дні !</p>
<p>2. Новакам лунає
Казка при вогні:
- Іде лицар гаєм,
Іде на коні</p>	<p>5. В мене самоцвіти
Сяють, мов огні ...
Правді кинь служити:
Послужи мені !</p>
<p>3. Іде лицар гаєм,
А напроти - змії !
- Гей, куди блукаєш,
Лицарю ясний ?</p>	<p>6. Вийняв лицар стріли,
Меч двосічний взяв,
Змія в серце вцілив,
Лютий змії сконав !</p>
<p>7. Іде лицар гаєм,
Де квітки дрібні....
Новакам лунає
Казка при вогні</p>	

СЕСТРИЧКО ГОЛУБКО.

Tempo di Valse-Lento.

СЕ-СТРИЧКО — ГО-ЛУБКО ТИ ВСЕ
 ДОБРЕ ЗНА-ВШ, ЦО ПРО-СИ-МО В ТЕ-БЕ.
 БЕ, ТИ ПЕР-НО ВГА-ДА-ЕШ, ЦО ПРО-
 СИ-МО В ТЕ-БЕ, ТИ ПЕР-НО ВГА-ДА-ЕШ.

Сестричко голубко
 Ти все добре знаєш,
 Що просимо в тебе,
 Ти певно вгадаєш.

/2 р./

Сестричко голубко
 Вчини ти нам ласку —
 Скажи ти новачтву
 Найкращу казку.

Бже зорі на небі
 І тихо в діброві —
 Ми слухати казку
 До ранку готові.

Бо сонце засвітить
 І ранок настане,
 А казка в серденьку
 На віки остане.

ТАМ, ДАЛЕКО.

/ СЛОВА: ЛЕСЯ ХРАПАНЬКА. /

Матсїаге.

муз: О. Тарнавська.

Там да-ле-ко не-бо си-не, зо-ло-тий пше-ни-ці гай,
Там да-ле-ко у-кра-ї-на, там но-вацтва рід-ний край.
рід-ний край.

Там далеко небо синє,
Золотий пшениці гай,
Там далеко Україна,
Там новацтва Рідний Край.

Ми підемо в Рідну Школу
Вчитись пильно, як один,
Про України давню волю,
Як піднять її з руїн.

Золотий науки колос
Позбираємо ми враз,
Щоб почув весь світ наш голос,
Щоб настав нам волі час.

БАБА І КУРЧАТА.

Весело. ЗА - ГА - ПА - ЛА БА - БУ - СЕНЬ - КА

ТА Й ЗА - БО - ГА - ТІ - ТИ.

ПІА - СН - ПА - ЛА КУ - РА - ТУЧ - КУ,

ПІА - СН - ПА - ЛА, ЩОБ ВІН - ВЕ - ЛА ДІ - ТИ.

pp. КВО, КВО, КВО, КВО, КВО, КВО, КВО, КВО, КВО, КВО,

Загадала бабусенька та й забогатіти,
Підсипала куряточку, щоб вивела діти.
Кво, кво, кво.....

Ой, пігнала бабусенька курчаточка пасти,
Сама сіла на призьбоньку куделечко прясти.
Дир, дир, дир

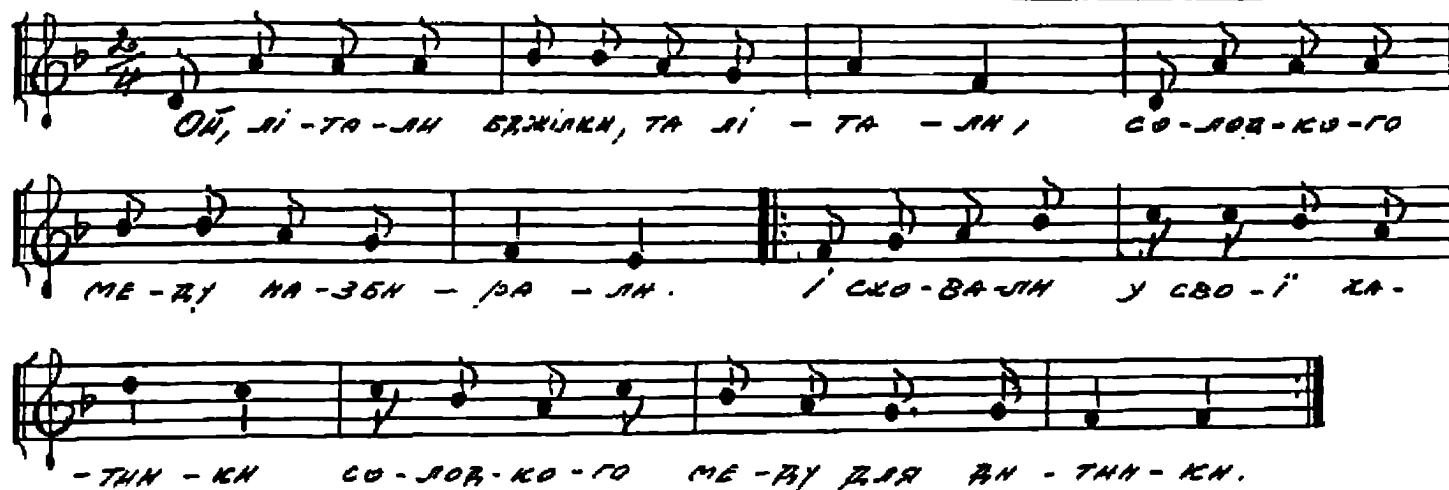
Ой, хмариться, туманиться, став дощ пократати,
Стала баба курчаточка в хату заганяти.
Ціп, ціп, ціп

А ще троє не загнала, вже двоє стоптала,
Обернулась, спотикнулась, тай на третє впала.
Ох, ох, ох

ВЕДМІДЬ І БДЖІЛКИ.

/ СЛОВА: Л. ПОСТАВА. /

МУЗ: О. ТАРНАВСЬКА.

Ой, літали бджілки, та літали,
Солодкого меду назбирали.
І сховали у свої хатинки
Солодкого меду для дитинки.

Захотілося якось ведмедю
Скоштувати солодкого меду,
Скоштувати того меду трішки –
Хоч пів миски або хоч пів діжки!

Він підкрався до бджілок потику,
Наробив великого їм лиха:
Поламав бджолині хатинки,
Забруднив медочок для дитинки!

Ой, напали бджілки, та, напали,
У ведмедя медок відібрали,
У ведмедя медок відібрали –
А бурмила у ліс геть прогнали.

ВЕСНА. / бурхлива річка... /

/ СЛОВА: НАТАЛЯ ЗАБІЛА. /

.Весело.

муз: О.Тарнавська.

Бурхли-ва-я річ-ка вже кри-гу ла-ма-є,
 Ве-се-ла вес-нян-ка да-ле-ко лу-на-є.
 Сні-ги роз-то-пи-лись, зли-ли-ся струм-ка-ми,
 Зем-ля мо-ло-ді-є і вкри-лась квіт-ка-ми.

Бурхливая річка
 Вже кригу ламає,
 Весела веснянка
 Далеко лунає.

Сніги розтопились,
 Злилися струмками,
 Земля молодіє
 І вкрилась квітками.

З чужої чужини,
 З далекого краю
 Пташки прилетіли
 До рідного гаю.

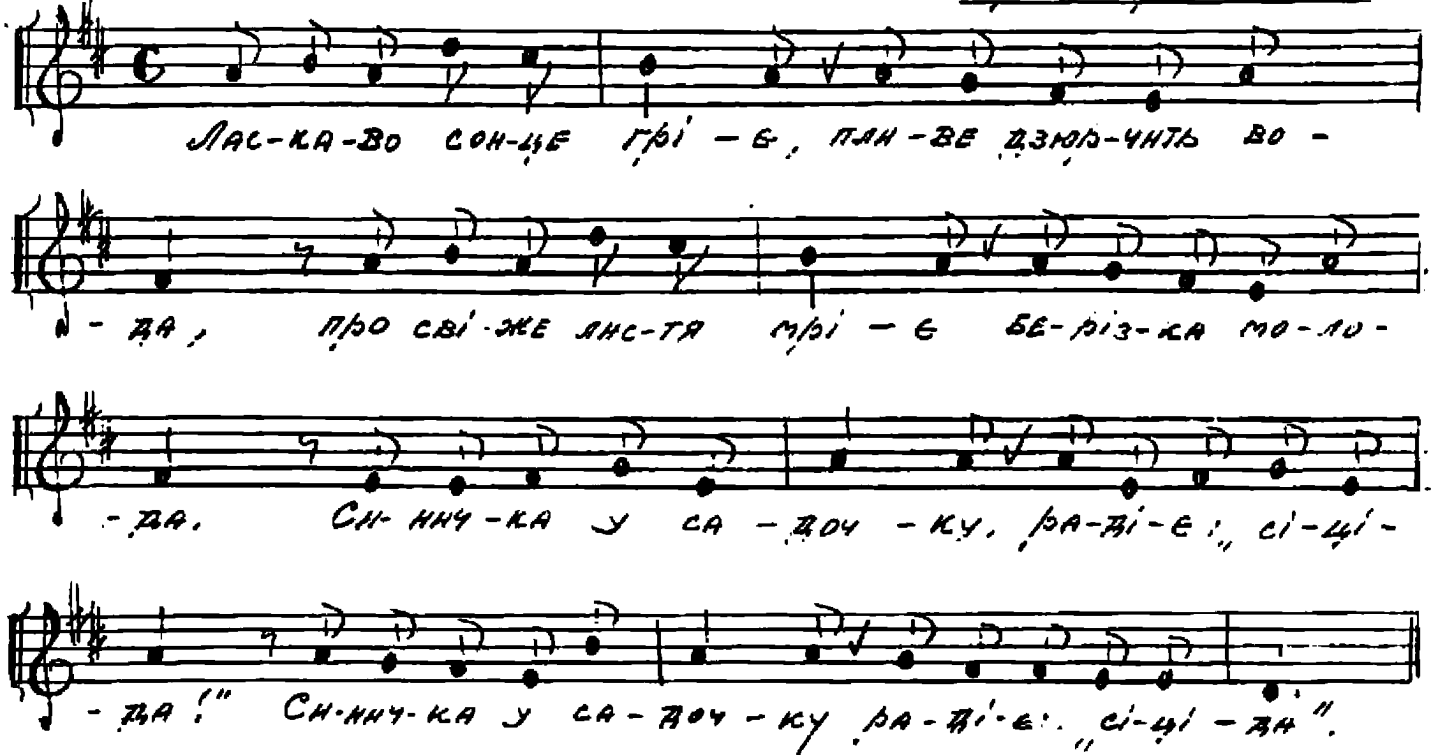
Гаї всі і луки
 Піснями озвались,
 Веселе проміння
 З небес засміялось.

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ.

/ СЛОВА: МИРОСЛАВ ПЕТРІВ. /

Весело.

МУЗ М. ТАРНАВСЬКА.

1. Ласкаво сонце гріє,
 Пливе, дзюрчить вода,
 Про свіже листя мріє
 Берізка молода.

Синичка у садочку
 Радіє: "сіціда!" /2 р./

3. У хорі верховодять
 Сопрани і баси,
 Дзвінко "цір - цір" виводять
 На різні голоси.

В концерті тим напевду /2 р./
 Багато є краси!

2. Сміється ясне сонце,
 Погідний, теплий день -
 Сьогодні під віконцем
 На гілочках вишень

Горобчики готують /2 р./
 Концерт своїх пісень.

4. А їхня пісня вчора
 Була така сумна -
 Сьогодні вже бадьора,
 Весела, голосна.

Не диво: сонце гріє,
 До нас прийшла весна! /2 р./

ВЕСНЯНКА.

Н. ВАХНЯНИН.

Куку, куку чути в ліску,
Ходім співаймо,
Радо вітаймо
Божу, Божу, Божу весну.

Куку, куку, чуємо все,
Гаєм, лісочком,
Бором, поточком,
Голос, голос, голос гуде.

Куку, куку, пташко мала,
Ти нам співала,
Правду сказала,
Щезла, щезла, щезла зима.

ГРУШЕЧКА.

Vivo

Ой вий-ду я за во-рі-точ-ка, за во-рі-точ-ка,
 сво-ю груш-ку по-са-джу! сво-ю груш-ку по-са-джу!
 Ой вий-ду я за во-рі-точ-ка, за во-рі-точ-ка, сво-ю грушку
 пі-дія-лю, сво-ю груш-ку пі-дія-лю!

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Свою грушку посаджу! Свою грушку посаджу!

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Свою грушку піділлю, свою грушку піділлю!

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Моя грушка вже зійшла, моя грушка вже зійшла.

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Моя грушка вже така, моя грушка вже така.

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Свою грушечку зірву, свою грушечку зірву.

Ой, вийду я за воріточка, за воріточка,
 Грушку мамі занесу, грушку мамі занесу.

ДО ВОЛІ.

/ СЛОВА: Х. АЛУЄВСЬКА. /

Базьоро.муз. О. Тарнавська.

Ясний сокіл серед степу
На простори поглядає.
І у гору дужі крила
Гордо й весело здіймає.

Гей ви, браття – соколята
Прилетіть до мене, милі!
Ми полинемо на волю,
Де морські гуляють хвилі.

Ми з бурхливим Чорним морем
Побратасмося в полі.
Темну пітьму розруйнуєм
Всім здобудем сонце волі!

ДО ШКОЛИ.

(СЛОВА: ІВАННА САРАЦЬКА.)

Жовто.

муз. О. Тарнавська.

Вже до шко-ли, ді-ти час! Книж-ка кли-че

про-сить вас. За-ту-жи-ли вже за вами пе-ра, зшит-ки

з о-лів-ця-ми. І ма-лий дзві-нок о-хо-че го-ло-сно дзво-

-ни-ти хо-че. Го-ло-сно дзво-ни-ти хо-че.

1. Вже до школи, діти час!
Книжка кличе, просить вас.
Затужили вже за вами
Пера, зшитки з олівцями.

І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

2. Вже до школи, діти час!
Сумно, пусто там без вас.
Невеселі стіни білі,
Кляси тужать опустілі.

І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

3. Як же ж, діти, вже прийшли?
Відпочили, підрости?
— Відпочили, відпочили,
Гадюків набрались, сили.

І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

4. Затужили за книжками,
Перами та олівцями.
Всі веселі ми й здорові,
І до праці знов готові.

І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

ЗАБІЛІВ ВІД СНІГУ ГАЙ.

Говори.

муз. О. Тарнавська.

Забілів від снігу гай,
Йде святий ним Миколай ...
Йде із янголом ясненьким,
Усміхаючись миленько.

Він за нас все пам'ятає,
Нагороди зготовляє,
Нам даруночки приносить,
Для нас в Бога ласки просить.

О, наш любий Святий Отче,
Зглянься над нами. Найдорожчу
Радість нам велику дай:
Моли Бога за наш край!

ЗАЙЧИК.

Ой у полі ма-лі ді-ти, та зби-ра-ли гар-ні кві-ти,
і за-ба-ву там зро-би-ли і зай-чи-ка
у-ло-ви-ли, у-ло-ви-ли.

Ой у полі малі діти,
Та збирали гарні квіти,
І забаву там зробили
І зайчика уловили, -уловили.

ЗАСПІВАЙМО ГУРТОМ.

/ СЛОВА: Л. ПОСТАВА. /

Матеріальне.

муз. О. ТАРНАВСЬКА.

Тобі, чу-до-ва У-кра-ї-но, Тобі ве-ли-ка БАТЬКІВ-
 -щи-но, І на да-ле-кій чу-жи-ні, І
 у да-ле-кій сто-ро-ні. Ть -- бі скла-да-є -
 -мо пі-сні, Тобі скла-да-є -- -мо пі-ні.

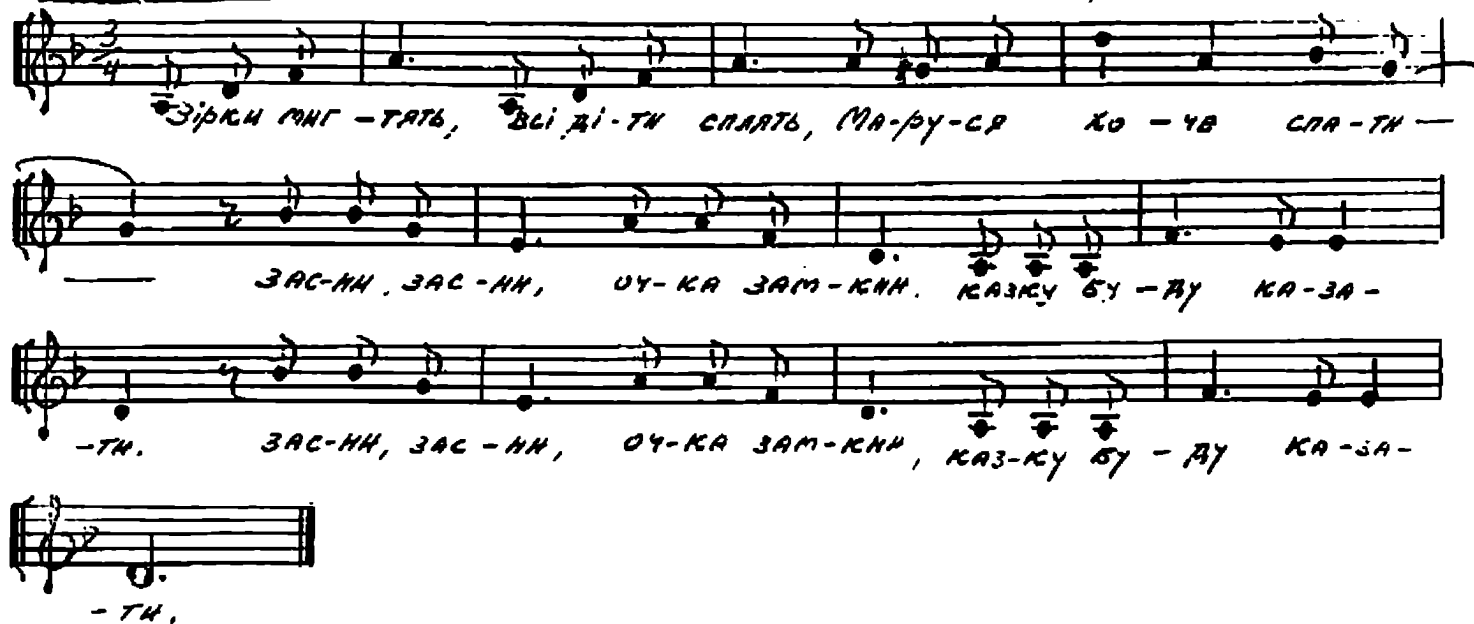
Тобі, чудова Україно,
 Тобі велика Батьківщино,
 І на далекій чужині,
 І у далекій стороні,
 Тобі складаємо пісні. / 2 р. /

За Тебе молимося Богу,
 Для Тебе йдем сдино в ногу,
 Тебе нікому не дамо / 2 р. /
 Бо ми Тобою живемо. / 2 р. /

Від української дитини
 Прийми привіта, Україно,
 І слово радісне прийми, / 2 р. /
 Завжди, завжди з Тобою ми ! / 2 р. /

ЗІРКИ МИГТЯТЬ.

Модерато.

Зірки мигтять, всі діти сплять,
 Маруся хоче спати,
 Засни, засни, очка замкни,
 Казку буду казати.

Був собі князь, був собі паж,
 Була і теж царівна,
 Жили в гаю, в святім раю,
 Краса красі нерівна.

В царівні тій любився князь,
 Любилися обоє.
 В царівні теж любився паж,
 Любилися всі троє.

Аж раз прийшла пора страшна,
 Жорстока смерть наспіла,
 Князя з"ів пес, пажа з"ів кіт,
 Царівну мишка з"їла.

А щоб тобі не було жаль,
 Скажу лиш для розради:
 З цукру був князь, з тістечка паж,
 Царівна з чоколяди.

КОТЯЧЕ ВЕСІЛЛЯ.

Vivace.

Що за гамір, що за шум,
Бубни грають: бум, бум, бум.
Скрипка грає: тра-ля-ля, /2/
Це котяче весілля.

Всі танцюють гопака
За здоровля котика,
Хай живе здоров наш кіт, /2/
Любий Мурицьо ще сто літ.

Білі киці в фартушках
Накривають по столах,
Сиві котики старі /2/
Грають карти при столі.

А старенькі їх мами
Посідали за столи,
І тихенько гомонять, /2/
Дивлячись на молодят.

А вся молодь, що там є,
Коломийки танцює,
Що аж хвостики дрижать,
Білі капчики мигтять.

ЛАСТІВОЧКА.

Vivo.

ЛАС-ті-ВОУ-КО, ЩЕ-БЕ-ТУШ-КО, ДЕ ТИ ВІД НАС ДІ-ЛАСЬ,
 ЧИ ЗА МО-РЕ ПО-ЗА ГО-РИ, ЧИ В ВО-ДІ ВТО - ПИ - ЛАСЬ ?
 - ПИ - ЛАСЬ ?

Ластівочко, щебетушко,
 Де ти від нас пілась,
 Чи за море, чи за гори,
 Чи в воді втопилась.

Полетіла я за море,
 Де сонце ясніше
 Де увесь час миленьке літо,
 В гаю веселіше.

Ой, чи вернеш, чи не вернеш,
 Люба ластівочко,
 У своє сільце родинне,
 У своє гніздечко.

Ой, поверну я, поверну,
 Як сонце загіє,
 Як заграють бджілки, мушки,
 Гай зазеленіє.

ЛИСИЧКА.

Я лисичка, я сестричка,
Не сиджу без діла,
Я гусятка пасла, /2/
Полювать ходила.

А тепер у неділю
Треба одпочити,
Свою хатку гарнесенько /2/
Треба прикрасити.

А щоб краща і гарніша
Була моя хата,
Піти треба у лісочок, /2/
Квіточок нарвати.

ЛИСТОПАД.

/ СЛОВА. ІВАННА САВНЦЬКА. /

Повільно.

муз: О. ТАРНАВСЬКА.

Там, в мо-ім кра-ю да-ле-кім, від-ле-ті-ті-лі

вже ле-ле-ки, лиш ви-со-ко ген у млі

ще кур-ли-чуть жу-рав-лі. ще кур-ли-чуть жу-рав-лі.

Там, в моїм краю далекім
Відлетіли вже лелеки,
Лиш високо ген у млі
Ще курличуть журавлі.

Там у сумерку безкраїм
Свічечка горить - палає....
Хтось шепоче молитви
За живих і за мертвих.

Хтось збілілими устами
Просить-кличе: "Будьте з нами,
Станьте разом в дружній ряд,
Вас взиває Листопад!"

МАРШ.

/ слова: К. Перелісна. /

Жваво-Бадьоро.

муз. О. Тарнавська.

ЙДУТЬ ДІВ-ЧУН-КА І ХЛО-ПАТ-КА, О-ЧЕНЬ-КИ ГО--РЯТЬ,

РІВ-НО КРО-КИ ВІД-БИ-ВА-ЮТЬ І ТРИ-МА-ЮТЬ РЯД.

РАЗ, ДВА, РАЗ! СТЕ-РЕ ЖІТЬ-СЯ НАС! РАЗ, ДВА,

РАЗ! СТЕ-РЕ-ЖІТЬ-СЯ НАС.

Йдуть дівчатка і хлоп'ятка,
Сченьки горять,
Рівно кроки відбивають
І тримають ряд.

Раз, два, раз!
Стережіться нас! /2 р./

Лаблять діти Україну,
Знають ворогів,
І ніколи не замовкне
Переможний спів.

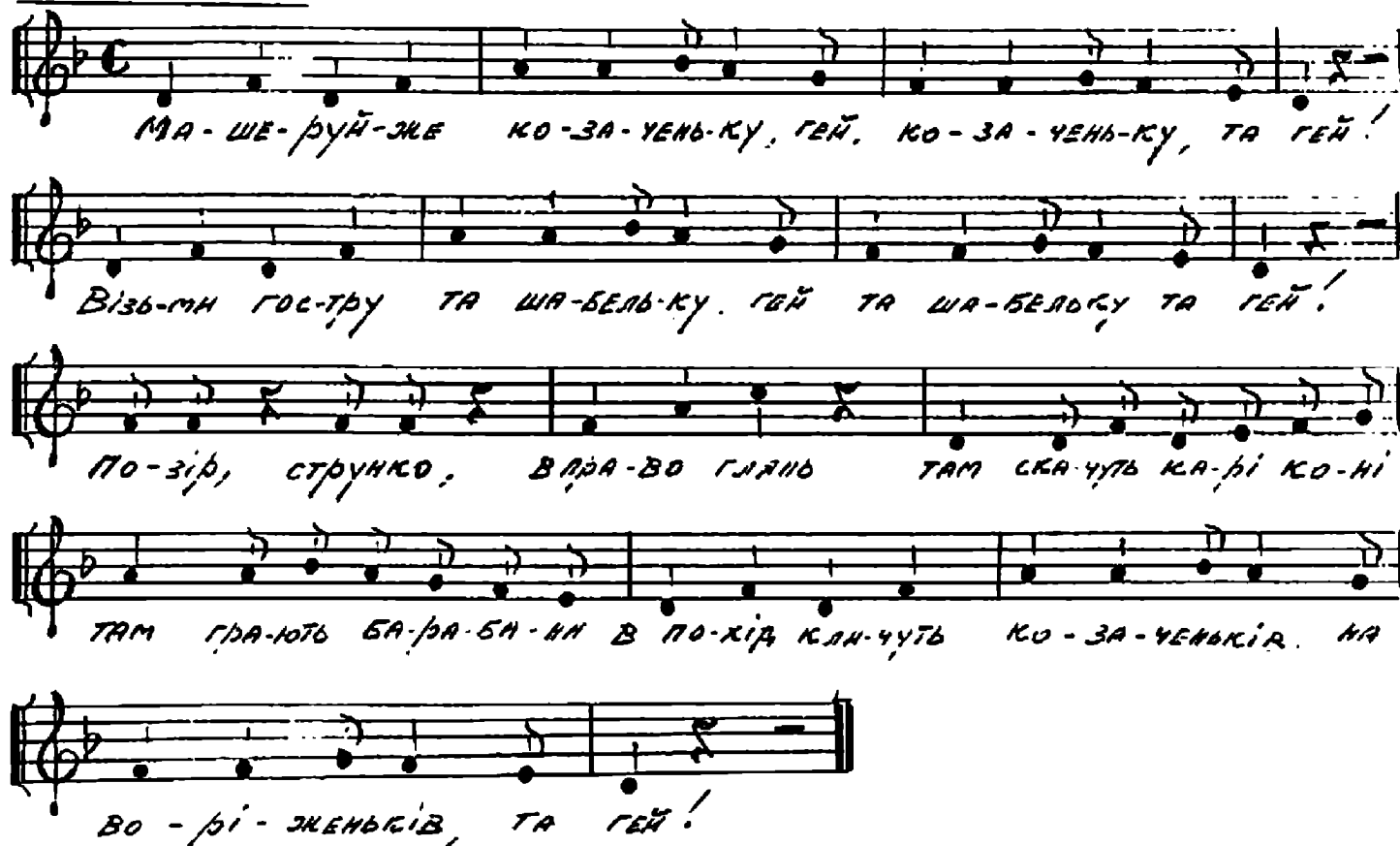
Раз, два, раз!
Стережіться нас! /2 р./

Хоч малі ще ті хлоп'ята,
Та як піпростуть,
Всі до бою з ворогами
За свій край підуть!

Раз, два, раз!
Стережіться нас! /2 р./

МАШЕРУЙ-ЖЕ, КОЗАЧЕНЬКУ.

Marsiaze.

МА-ШЕ-РУЙ-ЖЕ КО-ЗА-ЧЕНЬ-КУ, ГЕЙ, КО-ЗА-ЧЕНЬ-КУ, ТА ГЕЙ!

ВІЗЬ-МНІ ГОС-ТРУ ТА ША-БЕЛЬ-КУ, ГЕЙ ТА ША-БЕЛЬ-КУ ТА ГЕЙ!

ПО-ЗІР, СТРУНКО, ВПРА-ВО ГЛЯНЬ ТАМ СКА-ЧУТЬ КА-РІ КО-НІ

ТАМ ГРА-ЮТЬ БА-РА-БА-НИ В ПО-ХІД КЛИ-ЧУТЬ КО-ЗА-ЧЕНЬКІВ. НА

ВО-РІ-ЖЕНЬКІВ, ТА ГЕЙ!

Машеруй же, козаченьку,
Гей, козаченьку, та гей!
Візьми гостру ту шабельку,
Гей ту шабельку, та гей.

Приспів: Позір, струнко, вправо глянь!
Там скачуть карі коні,
Там грають барабани,
В похід кличуть козаченьків,
На воріженьків, та гей!

Ой, страхіття на дорозі,
Гей, на дорозі, та гей!
Стоїть ворог на морозі,
Гей на морозі, та гей.

Приспів: Позір, струнко

МАШЕРУЮТЬ КОЗАЧЕНЬКИ.

Marciale.

МА-ШЕ-ру-ють КО-ЗА-ЧЕНЬ-КИ, раз, два, три, МА-ШЕ-
 ру-ють МО-ЛО-ДЕНЬ-КІ, раз, два, три, НІ-ЖЕНЬ-КА-МНІ
 В ЛІ-СО. В ПРА-ВО ВСЕ ВІД-ВАЖ-НО ГОР-ДО, ЖВА-ВО, раз, два,
 раз, два, три, три.

Машерують козаченьки раз, два, три,
 Машерують молоденькі раз, два, три.

Приспів: Ніженьками вліво, вправо,
 Все відважно гордо, жваво,
 Раз, два, раз, два, раз - два - три.

Гей заграйте в барабани раз, два, три,
 Кожен хай у ряд наш стане раз, два, три.

Приспів: Ніженьками вліво, вправо, ..

МИ ВСІ ДІТИ УКРАЇНСЬКІ.

/ слова: Ю. Шкрютеля. /

муз. О. Тарнавська.

Ми всі діти українські,
Український славний рід,
Дбаймо, щоб про нас маленьких
Добра слава йшла у світ.

Дбаймо, щоб той скарб любови,
Що нам Бог в серця вселив,
Рідну землю й рідний нарід
Прикрасив і збагатив.

Все що рідне, хай нам буде
Найдоржче і святе,
Рідна віра, рідна мова,
Рідний Край наш над усе !

48
**МОЛИТВА
УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ.**

/ СЛОВА. ІВАННА САВИЦЬКА. /

Повільно.

муз. О. Тарнавська.

ПІД ТВІЙ ПОКРОВ, ПРЕЧИСТА МАТИ, МИ
ПРИБИГАЄМО ВСІ ВРАЗ. НЕБЕСНИХ ЛАСК
БЛАГОДАТЕЙ БЕЗЦІННИЙ ДАР ЗІШЛИ
НА НАС. В ЧЕСНОТАХ ДАЙ НАМ ВСЕ ТРИВАТИ
- ВАТИ, БЛАГОСЛОВЕННА БОЖА МАТИ.
БЛАГОСЛОВЕННА БОЖА МАТИ.

<p>1. Під Твій покров, Пречиста Мати,
Ми прибігаємо всі враз.
Небесних ласк і благодатей
Безцінний дар зішли на нас.</p> | <p>2. Під Твій покров, о Мати Божа,
Ми горнємось у кожную мить.
Бо він нам завжди допоможе,
І від нещастя захистить.</p> |
|--|--|

В чеснотах дай нам все тривати,
Благословенна Божа Мати.

Під тим покровом, Діво-Мати
Дай нам маленьким виростати.

НА ВЕСНІ.

НАР. МІС. 34-7

Ой минула вже зима,
Снігу, леду вже нема.
Ой нема, ой нема,
Снігу, леду вже нема.

Зже вернули журавлі,
Соловії ті малі.
Ой малі, ой малі,
Соловії ті малі.

Лугом цвіти вже цвітуть,
Вівці траву вже пасуть.
Вже пасуть, вже пасуть,
Вівці траву вже пасуть.

Пісню весни співаймо,
Весну гою вітаймо.
Вітаймо, вітаймо,
Весну гою вітаймо.

ОЙ МІСЯЦЮ.

Andante.

ОЙ МІ-СЯ - ЦЮ МІ-СЯ-ЧЕНЬ - КУ, СРІБ-НО-ЛІ-ЦНИЙ СТО-РОЖЕНЬКУ,
ЩО СТО-РО - ЖИШ ТИ? Я СТО-РО - ЖУ В ТИ-ХУ НІЧ - КУ
ГАЙ І ПО - ЛЕ, ЛІС І РІЧ - КУ І СІ-СЛАІ ХА - ТА!

1. Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Що сторожиш ти?

2. Я сторожу в тиху нічку
Гай і поле, ліс і річку
І сільські хатки.

3. Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку
Хто є в тих хатках?

4. Там сплять діти в постілочках,
Сон цілує їх по очках,
Волять мрії в снах.

ЗАВВАГА. Всі стрічки, що почи-
наються "Ой місяцю",
співає хор, а всі інші
заспіває одна особа-сольо.

5. Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Про що мрії ті?

6. Про край рідний, край
єдиний,
Про майбутність України
Снять діти малі.

7. Ой місяцю, місяченьку,
Срібнолиций стороженьку,
Чи здійсняться сни?

8. Стануть діти підростати,
Україні помагати,
І злі'сняться сни.

ПІСНЯ ПОЛЬОВИХ КВІТІВ.

/ слова: Діма. /

Andante.

муз: О. Тарнавська.

Ми ніжні квіти польові: ромашка, мак, волошка -
 -ка. Ми живемо в густій траві й не журимось ні трошки.
 -ки. Бо сонечко своїм теплом цілує нас привіт -
 -но і видно звідси нам село і річеньку блакитну.

Ми ніжні квіти польові:
 Ромашка, мак, волошка.
 Ми живемо в густій траві
 й не журимось ні трошки.

Бо сонечко своїм теплом
 цілує нас привітно
 І видно звідси нам село
 І річеньку блакитну.

До нас метелики прудкі
 І гості прилітають,
 В так зеленому пташки
 Пісні дзвінкі співають.

Ми ніжні квіти польові,
 Веселі, жартівливі,
 Ми живемо в густій траві
 Спокійні та щасливі.

ПІСНЯ РІДНОЇ ЗЕМЛІ.

/ СЛОВА Р. ЗАХАРОВИЧ. /

Andante.

муз. О. Тарнавський.

У-краї́нські ді-ти все співа-ть лю-блять, мов са-ду вишнев-ий зі-рі-

пті-ці на ве-сні; рі-дні зву-ки пі-сні пестять і го-луб-лять

У-краї́нське се-р-це в да-люї чуж-и-ні. Пі-сню не за-бу-ди-ти,

пі-сню рі-з-на ми-ла. Хоч ти дівчи-на-га, ві-чно мо-ло-ди,

в то-бі ві-щі ча-ри, і кра-са і си-ла, ти не-мов ці-

-лю-ща в ажє-ре-лі во-да, в ажє-ре-лі бо-га.

Українські діти все співати люблять,
Мов в саду вишневім птиці на весні;
Рідні звуки пісні пестять і голублять
Українське серце в дальній чужині.

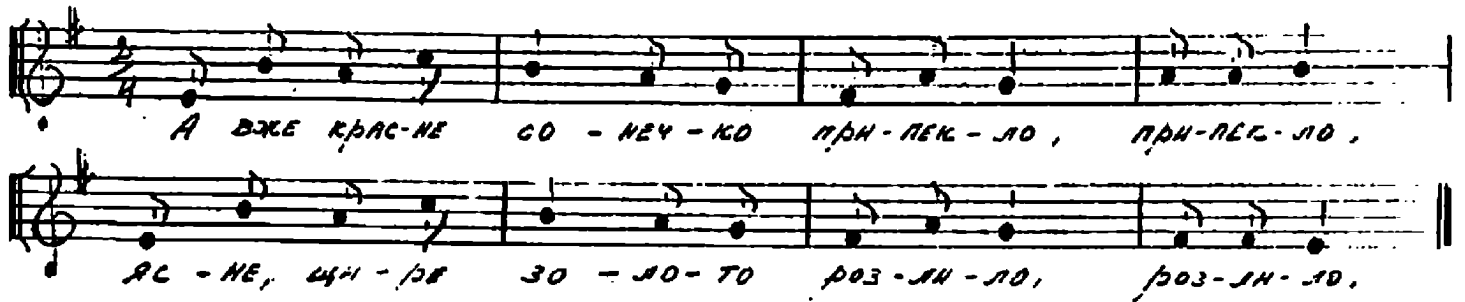
Пісне незабуття, пісне рідна мила!
Хоч ти давня - гарна, вічно молода,
В тобі віщі чари, і краса і сила,
Ти немов цілюща в джерелі вода.

Хто тебе співає, не забуде мови,
Мови славних предків, прадідів, батьків.
Ти йому приносиш рокіт хвиль дніпрових,
І ланів пшеничних молитовний спів.

Тож сяй між нами, пісне квітко - зоре,
Щебечи нам ніжно пташкою в гіллі,
Понад сірі гори, понад синє море
Принеси нам подих рідної землі.

ПРОЛІСКИ.

/ слова: О. Овечко /

А вже красне сонечко
Припекло, припекло,
Ясне, шире золотозолото
Розлило, розлило.

На вулиці струмені
Воркотять, воркотять.
Ураваї курликають
Та ї летять, таї летять.

Засиніли проліски
У ліску, у ліску.
Видко буде землянка
Вся в вінку, вся в вінку.

Ой сонечко - батечку
Погоди, погоди,
А ти, земле - матінко,
Уроди, уроди.

РАНОК.

/ СЛОВА: Е. ВОЙТОВИЧ. /

Religioso.

МУЗ: О. ТАРНАВСЬКА.

ПРИХОДЯТЬ ДЕНЬ, І ЧАР ПІСЕНЬ В АКОРДАХ ЗНОВ ТИХ СА-

-НИХ: ПТАШИННИЙ СПІВ, ГУДІННЯ БАЖІЛ, І ПОЯВЛЮ

ТРАВ РОСЯНИХ. ХВАЛЯТЬ ТВОРЦЯ, ДУША МОЯ,

Я БОГА ПРОСЛАВЛЯЮ. НОМУ МОЛЮСЬ, НОМУ КО-

-ЛЮСЬ І В НОГО ЛАСК — БЛАГОЮ, НОМУ МОГАНУ

ХАЙ У ЛЮБВІ, ХАЙ У ТРУДІ, ПРОЙДЕ ЦЕЙ ДЕНЬ — ТВО-

-РОД — — НІЙ. БЛАЖЕННИЙ ЧАС ПРИЙШОВ ДЛЯ НАС, РАДІЙ-МО

ВСІ — — СВОГОД — — НІ! БЛАЖЕННИЙ ЧАС ПРИЙШОВ ДЛЯ

НАС, РАДІЙ-МО ВСІ СВОГОД — — НІ!

Приходить день і чар пісень
в акордах знов тих самих:
пташиний спів, гудіння бджіл,
і подих трав росяних.

Хвалить Творця душа моя,
я Бога прославляю.
Йому молюсь, Йому корюсь,
і в Його ласк благаю.

Хай у любові, хай у труді,
пройде цей день Господній.
Блаженний час прийшов для нас -
радіймо всі сьогодні!

СИПЛЕ СНІГ...

Andante.

Сип - ле, сип - ле, сип - ле сніг, сип - ле, сип - ле, сип - ле сніг,
 мє мє - те - ли - ки сріб - лис - ті сні - жин - ки бі -
 ліс - ки чин - ті ти - хо сте - лять - ся до ніг —
 сип - ле, сип - ле, сип - ле сніг!

Сипле, сипле, сипле сніг,
 Сипле, сипле, сипле сніг,
 Мов метелики срібlistі,
 Сніжинки біленькі, чисті,
 Тихо стеляться до ніг,
 Сипле, сипле, сипле сніг.

Сипле, сипле, сипле сніг,
 Тихо, легко і спроквола
 Покриває все довкола,—
 Ні стежок, ані доріг.
 Сипле, сипле, сипле сніг.

Сипле, сипле, сипле сніг,
 Вже присипав доли, гори,
 Вже весь світ, мов біле море,
 Біле море без доріг.
 Сипле, сипле, сипле сніг.

СОНЯШНИК.

Хорошо.

До сон - ця я під - хо - жий, і сон - це я люб - лю. За
сон - цем по - вер - та - ю. Я го - ло - ву сво - ю. — Сто -
- ю струн - кий, ви - со - кий, в зе - ле - ний шат - ах я —
зо - ло - том у - бра - на го - лі - вонь - ка мо - я — Сто -
- я. —

До сонця я підхожий і сонце я люблю
За сонцем повертаю, я голову свою.
Стою стрункий, високий, в зелених шатах я
Золотом убрана голівонька моя, стоя.

ТА ЦЕЖ ВЕСНА.

/ СЛОВА: О. ОЛЕСЬ. /

Tempo di Valse.

МУЗ: О. ТАРНАВСЬКА.

ТА ЦЕЖ ВЕ-СНА, БО ТА НЕ СНІГ, ДИ-ВИСЬ: СТРУ-
 -МОК ЗГО-РИ ПО--БІГ, ШУ-МІТЬ ВО-ДА. ЛА-МА-Є
 ВСЕ. ВЕ-СНА І-ДЕ, ТЕ-ПЛО НЕ-СЕ. ШУ-МІТЬ, ГУ-
 -ДЕ ВЕ-СЕ-ЛИЙ ГАЙ, ШУ-ГАЙ, І ГО-МО-НІТЬ; ВСТАВАЙ, ВСТА-
 -ВАЙ, І ГО-МО-НІТЬ; ВСТА-ВАЙ, ВСТА-ВАЙ"! /

Та цеж весна, бо тане сніг,
 Дивись: струмок згори побіг,
 Еумить вола, ламає все.
 Весна іде, тепло несе.

Шумить, гуде веселий гай, /2 р./
 І гомонить: "вставай, вставай"! /2 р./

Розтане сніг, зима мине,
 Земля кругом цвісти почне.
 Дітей малих веселий рій
 Помчить із хат на луг мершій.

Радіє все, співає все, /2 р./
 Весна іде, тепло несе! /2 р./

У ГОРАХ КАРПАТАХ.

У ГО-РАХ КАР-ПА-ТАХ, ОЙ ТАМ БИ Я ЖИВ. З ГО-РН НА ДО-
 -ЛИ-НУ ПО ВО-ДУ СХО-ДИВ. ТАМ ПТАШ-КИ СПІ-ВА-ЮТЬ ВЕ-СЕ-ЛО ВСЕ
 У-ХА, ХА, А ГО-ЛОС СО-ПІЛ-КИ ТАМ ЧУ-ТИ ЦО ДНЯ. ТАМ ДНІ.

У горах Карпатах, ой там би я жив
 С гори на долину по воду сходяв.
 Там пташки співають весело все уха - ха,
 А голос сопілки там чути щодня.

У горах Карпатах там гуцул живе,
 Він красну гуцулку за руку веде.
 Там пташки співають весело все: уха - ха,
 А голос сопілки там чути щодня.

У ЛІСІ ЛІТОМ.

Allegro.

У лі - сі лі - том я би жив, у лі - сі лі - том
рай — там сві - жий во - здух, тінь дерев і хо - лодний ру -
- чай — там хо - лодний ру - чай.

У лісі літом я би жив,
Во в лісі літом рай,
Там свіжий воздух, тінь дерев
І холодний ручай.

І пахощами лише ліс,
Пташаток повен гай,
Лунає пісня по небес
Це наш, це рідний край.

У ПОХІД.

Лодію.

Тра-ра, тра-ра, тра-ра
В похід, пора, пора
Вже сурми засурмили і барабани били
Тра-ра, тра-ра, тра-ра
В похід пора, пора.

Тра-ра, тра-ра, тра-ра,
В похід пора, пора,
Ми пісню заспіва і вряд всі поставали;
Тра-ра, тра-ра, тра-ра,
В похід пора, пора.

Тра-ра, тра-ра, тра-ра,
В похід пора, пора,
Ми силу розвинемо і духа піднесемо;
Тра-ра, тра-ра, тра-ра,
В похід пора, пора.

УСІ ДЗВОНИ.

1. ЗОЛОС.

У - СІ ДЗВО - НИ ЗА - ДЗВО - НИ - ЛА, ЗА - ДЗВО - НИ - ЛА,

2. ЗОЛОС РОЧИНСЬ.

ЩОБ ДО ШКО - ЛА ВІ - ХО - ДИ - ЛА, ВІ - ХО - ДИ - ЛА,

БІМ, БАМ, БІМ, БАМ, БІМ, БАМ.

Усі дзвони задзвонили, задзвонили,
 Щоб до школи всі ходили, всі ходили.
 Бім - бам, бім - бам, бім - бам.

ХЛОП'ЯЧЕ ЖИТТЯ.

Охоро.

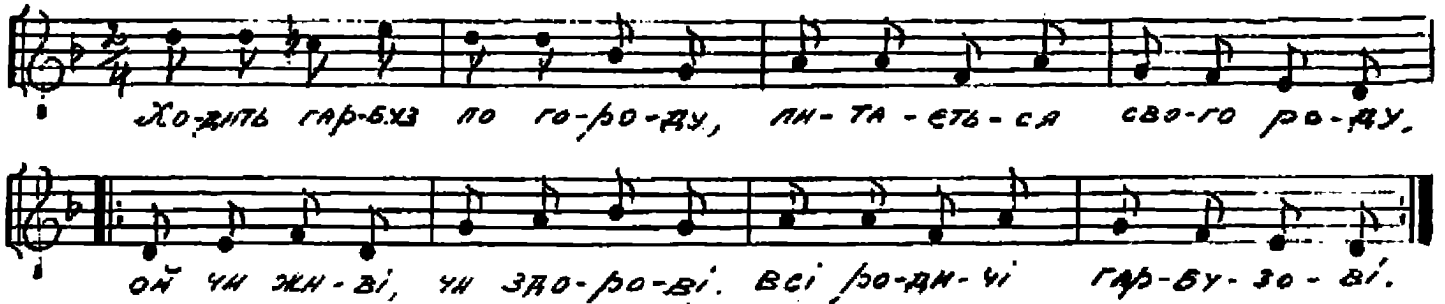

ВЕСЕ-ЛЕ, ЦА-САН-ВЕ ХЛО-П'Я-ЧЕ ЖИТ-ТЯ. НАС ГО-РЕ НЕ
 ДА-ВНЬ, НЕ ТИС-НЕ ЖУР-БА. СМІ--ЕМ-СЯ, ГУ-ЛЯ-ЕМ, СПІ-
 -ВА-ЕМ ЦО ДНЯ. ВЕСЕ-ЛЕ, ЦА-САН-ВЕ ХЛО-П'Я ЧЕ ЖИТ-ТЯ, СМІ -ТЯ.

Веселе, щасливе хлоп'яче життя,
 Нас горе не давить, не тисне журба;
 Сміємося, гуляємо, співаємо щодня,
 Веселе, щасливе хлоп'яче життя.

Взимі ми санками в заводи женом,
 Весною з цвіточків віночки плетем;
 У літі в городі грушки зрілі рвем,
 На осінь, у полі картоплі печем.

ХОДИТЬ ГАРБУЗ.

Ходить гарбуз по городу, питається свого роду,
 Ой чи живі, чи здорові, всі родичі гарбузові?

Обізувалась жовта лия, гарбузова господиня,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Обізувались огірочки, гарбузові сини й дочки,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Обізувались буряки, гарбузові свояки,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Обізувалась бараболя, а за нею і фасоля,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Обізувалась морковиця, гарбузова сестриця,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Обізувався старий біб: я і здержав увесь рід,
 Іще живі, ще здорові, всі родичі гарбузові.

Ой ти гарбуз, ти перістий, із чим будеш тебе їсти?
 Миска пшона, шкаток сала, от по тебе вся приправа.

ЧАС ДО ДОМУ, ЧАС.

ЧАС ДО ДО-МУ ЧАС! ЗО-РІ КЛИ-ЧУТЬ НАС КЛИ-ЧУТЬ НАС ВЕ-
 -ЧІР-НІ ЗО-РІ, ЗА СПІ-ВАЙ-МО В ДРУЖНІМ ХО-РІ ЧАС ДО ДО-МУ
 ЧАС. ЗО-РІ КЛИ-ЧУТЬ НАС. ТРА-РА РА, РА. РА,
 ТРА-РА, РА, РА, РА. РА ТРА, РА, РА, РА РА-РА, РА, РА
 ТРА-РА, РА, РА, РА!

Час до дому час, зорі кличуть нас
 Кличуть нас вечірні зорі,
 Заспівано в дружнім хорі
 Час до дому час, зорі кличуть нас.
 Тра-ра,ра, ра, ра, тра-ра, ра,ра,ра,
 Тра,ра,ра,ра, ра-ра, ра,ра,
 Тра-ра, ра, ра, ра !

Час до дому час, пташки кличуть нас,
 Кличуть нас пташки до хати
 З ними рано нам би встати
 Час до дому час, пташки кличуть нас.
 Тра-ра, ра, ра, ра

ШИРОКЕЄ БОЛОНЯЧКО.

Віво.

ШИ-РО-КЕ-Є БО-ЛО-НЯ-ЧКО ВКРИ-ЛА ВЖЕ ТРА-ВА.

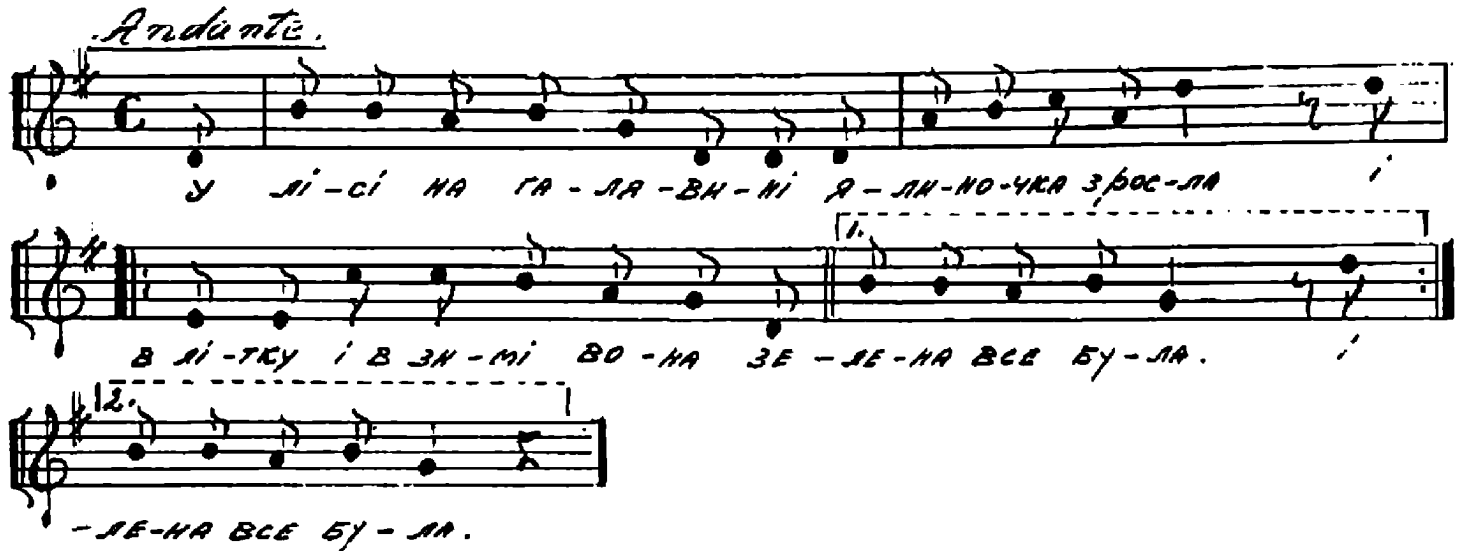
ЗА-МА-І-ЛІСЬ КВІ-ТО-ЧКА-МИ ЛУ-ГИ І ПО-ЛЯ.

ГЕЙ, ГЕЙ, НИ-ЛІЙ БО-ЖЕ Я-КА ТО-ТА ВЕ-СНА ГО-ЖА

СВІТ МОВ БО-ЖИЙ РАЙ — РАЙ. РАЙ — РАЙ.

Широкее болонячко вкрила вже трава.
 Замайлись квіточками луги і поля.
 Гей, гей, нилій Боже яка то та весна гожа,
 Світ мов Божий рай — рай — рай — рай :

ЯЛИНОЧКА.

1. Улісі на галявинці
Ялиночка зросла,
І влітку, і в зимі вона
Зелена все була.

2. Зима співала пісню їй
Ялиночко, засни!
Мороз сніжком обсипував
І навівав їй сніг.

3. Сіренький зайчик стомлений
Під нею спочивав,
А часом вовк, лихий хижак
Повз неї пробігав.

4. І так росла ялиночка
У лісі в гущині,
Поки дідусь сивесенький
Раз не зрубав її.

5. Тепер вона прикрашена
Тут серед нас стоїть,
Вогнями золотистими
У сяєві горить.

ГЕЙ НА ГОРІ.

Marsiale.

Гей, на го- - рі там женці жнуть. Гей, на го- - рі
там женці жнуть. А по-під го-ро-ю до-лом до-ли-но- - ю
ко-за-ки йдуть. Гей! до-ли-но-ю, гей! ши-ро- -
- ко- - - ю ко-за-ки йдуть. ко-за-ки йдуть.

Гей, на горі там женці жнуть.
А попід горою, полом-долиною козаки йдуть.
Гей, долиною, гей, широкою козаки йдуть.

Попереду Дорошенко,
Велє своє військо, військо запорозьке хорошенько.
Гей, долиною, гей, широкою хорошенько.

Попереду пан хорунжий,
Під ним кониченько, під ним вороненький, сильний, дужий.
Гей, долиною, гей, широкою, сильний, дужий.

Гей, хто в лісі озовися,
Та викриши вогню, закуримо ляльку, не журися!
Гей, долиною, гей, широкою, не журися!

ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ СІЧ ІДЕ.

Гей, там на горі Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе,
Гей, малиновий, наше славне товариство,
Гей, машерує раз-два-три!

Гей, попереду кошовий,
Гей, як той орел степовий,
Гей, як той орел, наше славне товариство,
Гей, машерує раз-два-три!

Гей, з позаду осаул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, твердий хлопець, наше славне товариство,
Гей, машерує раз-два-три!

Гей, повій вітре, із степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, дай нам силу, наше славне товариство,
Гей, машерує раз-два-три!

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, Україні, наше славне товариство,
Гей, машерує, раз-два-три!

71
ГЕЙ У ЛУЗІ.

Andante.

Гей у лузі червона калина похилилася.
- ся. Чо-гось на-ша славна У-краї-на
за-жу-ри-ла-ся. А ми ту-ю
чер-во-ну ка-ли-ну підій-ме-мо, А ми
на-шу сла-вну У-краї-ну гей,гей,роз-ве-се-ли-мо —
- се-ли-мо.

Гей, у лузі червона калина похилилася.
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну гей,гей,розвеселимо.

Машерують Стрільці Січові у кривавий тан
Визволити рідну Україну з московських кайдан.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну гей,гей,розвеселимо.

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів
То прославить по всій Україні Січових Стрільців,
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну гей,гей,розвеселимо.

ГРАЙ ПІСНЕ.

/ слова: М. МАГНІР. /

Andante.

муз: О. ТАРНАВСЬКА.

НЕ-СИТЬ ПІС-НЕ ПО-НАД ГО-РИ, ПО-НАД ЛУ-ГИ, ПО-НАД
БО-РИ, НЕ-СИТЬ ПІС-НЕ, ВИ-ЩЕ ХМАР, ХАЙ НЕ ГАС-НЕ В СЕРЦІ ЖАР!
ГРАЙ ПІС-НЕ, НА-ША ГРАЙ, ЗВЕ-СЕ-ЛИ НАШ РІД-НИЙ КРАЙ!

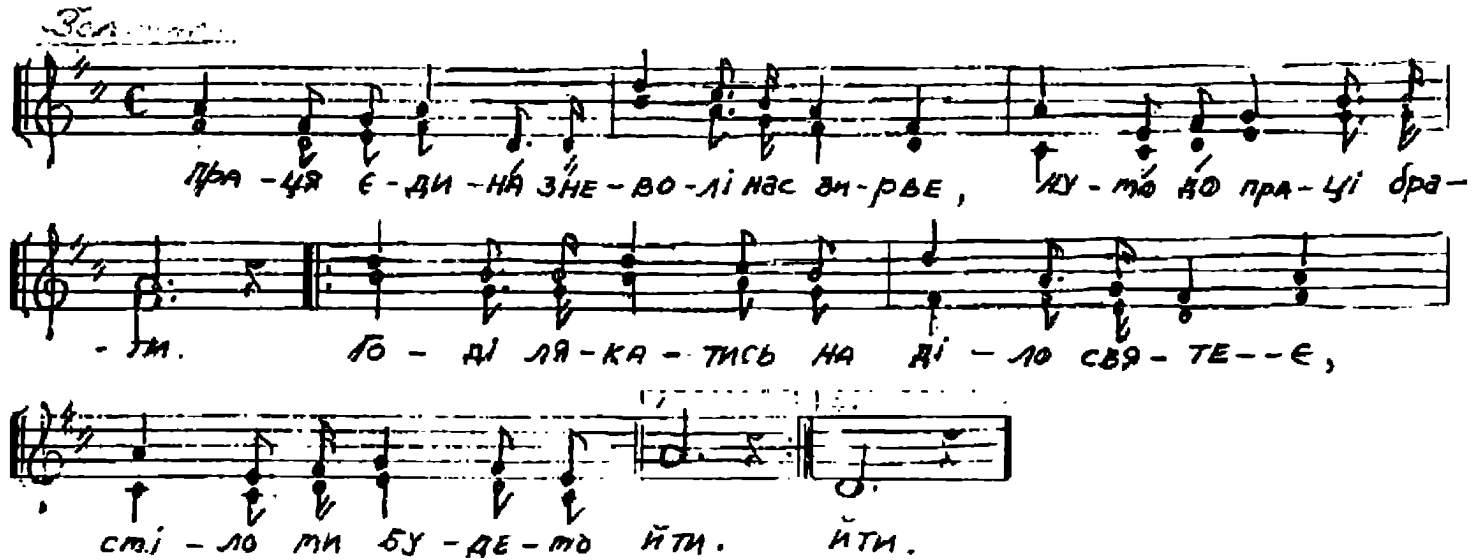
Несись пісне понад гори,
Понад луки, понад бори,
Несись пісне, вище хмар, /2 р./
Хай не гасне в серці жар !

Грай пісне, наша грай, /2 р./
Звесели наш Рідний Край !

Не пора нам сумувати,
Нам боротись і співати,
Бо де пісня з ділом йде, /2 р./
Там недоля пропаде !

Грай пісне, наша грай, /2 р./
Звесели наш Рідний Край !

ДО ПРАЦІ.

Праця єдина з неволі нас вирве,
Нумо до праці, брати,
Годі лякатись на діло св'яте,
Сміло ми будемо йти.

Праця єдина нам шлях уторує,
Довгий той шлях і важкий,
Що аж до щастя і волі прямує -
Нумо до праці мерцій.

Праця не згине між людьми даремне;
Сонце засвітить колись,
Дякою нас тоді люди згадають, -
Нумо же до праці берись.

Сміло, браття, до праці ставайте;
Час наступає, ходім!
Дяка і шану робітникам щирим -
Сором недбалим усім!

ЗАПОВІТ.

Adagio. МУЗ: СТЕЦЕНКА.

Як уми-ру — то по-хо-ва-йте, ме-не на мо-ги-лі.

Се-ред сте-пу ши-ро-ко-го, на Вкра-ї-ні ми-лій.

Щоб лани широ-ко-по-лі і Дні-про, і кручі

Було ви-дно, — було чу-ти, Як ре-ве ре-вучий!

Як умиру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Україні милій:
Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, — було чути,
Як реве ревучий!

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... Стоді я
І лани, і гори —
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися... А до того
Я не знаю Бога!

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою, злою кров'ю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом!

ЗА ТЕБЕ УКРАЇНО.

/ СЛОВА: ЦУДАТА. /

Матзіоде.

МУЗ. С. ЛЮДКЕВИЧА.

ДА-ЛЕ-КА ТИ, ТА БЛИЗЬ-КА НАМ, КО-КА-НА ВІТ-ЧИ-НО, ЯК
 СОН-ЦЕ З НЕ-БА ТВО-їм ЛА-НАМ ТИ СВІ-ТИШ НАМ ВОДНО. Сві-
 -ТИ НАМ ВІТ-ЧИ-НО СВІ-ТИ КО-КА-НА У-КРА--
 -ї--НО, ЩОБ ЗНА-ЛИ МН КУ-ДИ НАМ І-ТИ, У
 СВІ-ТЛУ-Ю ГО--ДИ--НУ. У БІЙ, У БІЙ, У БІЙ, ЗА
 СВІТ-ЛИЙ ПРА-ПОР ТВІЙ, ЗА ТЕ-БЕ У-КРА-ї-...-НО, ЗА
 ТЕ-БЕ У-...-КРА-ї-...-НО.

Далека Ти, та близька нам, кохана Вітчино,
 Як сонце з неба Твоїм ланам, Ти світиш нам водно!
 Світи нам, Вітчино світи, світи кохана Україно,
 Щоб знали ми, куди нам іти у світлую годину.

У бій, у бій, за прапор Твій, за Тебе, Україно,
 У бій, за світлий прапор Твій, за Тебе, Україно.

НУМО-Ж, БРАТТЯ, ДО ЗБРОЇ.

Нумо ж, браття, до зброї!
На герць погуляти,
Слави добувати

Ой чи пан, чи пропав
Двічі не вмирати,
Гей ! Нумо ж до зброї !

Вдаримо з гаківниць,
Гукнемо з гармати,
Слави добувати

Ой чи пан.....

Нам допоможе святий Юр
І пречиста Мати,
Слави добувати

Ой чи пан

ЗІРВАЛАСЯ ХУРТОВИНА.

Зірвалася хуртовина,
 Топче збіжжа на лану,
 Виряжала мати свого сина,
 На криваву війну.

"Підеш сину, моя дитино,
 У завзятий, лютий бій -
 Захищати рідну Україну,
 Боронити нарід свій !

Як вернешся, сину, вквітчаю
 Цвіт - калиною твій кріс,
 Не вернешся, тихо зарипаю,
 Хай ніхто не бачить сліз."

"Ой, вернуся, та моя мати,
 Як калина зацвіте,
 Принесу я до твоєї хатки,
 Сонце волі золоте !"

КОЛИ НАСТАНЕ.

Allegretto.

КО - ЛИ НА - СТА - НЕ ЧУД - НИЙ МАЙ, ЗА - ПАХ - НЕ БО - - ЗІВ

ЦВІТ — В САД - КУ Я ЛЮ - БЛЮ ПО - ХО - ДЖАТЬ ЯК СУ - МЕРК ВЕРН - Е

світ — в сад - су - мерк верн - е світ. —

Коли настане чудний май,
Запахне бозів цвіт,
В садку я люблю похожать,
Як сумерк вкриє світ.

В маєвий вечір я в ставку
Проміння зір тремтить,
Дума моя на крилах мрій
У рідний край летить.

МОВО РІДНА.

Розв'язано Solo

Мо-во рід-на, сло-во рід-не, хто вас за-бу-
 -ва-є, *Full* той у гру-дях не сер-день-ко,
 а лиш ка-мінь має.

1. Мово рідна, слово рідне,
 Хто вас забуває,
 Той у грудях не серденько,
 А лиш камінь має.

2. Як ту мову мож забути,
 Що нею учила
 Нас всіх ненька говорити,
 Ненька наша мила?

3. Як ту мову мож забути?
 Тах звуками тими
 Ми до Бога колись слали
 Ще дітьми малими.

4. У тій мові ми співали
 При грі розмовляли;
 У тій мові нам минувшість
 Нашу розказали.

ЗА УКРАЇНУ.

/ СЛОВА: М. ЗОРОНЬ /

МУЗ.: ЯРОСЛАВЕНКО.

За У-кра - ї - - - - ну, з ог-нем зав - зят - - - - та, ру - шай - мо
 брат - - та всі в пе - - - ред, всі впе-ред. Слу - шний час, кли - че нас
 нуж - бо враз сповнять свя-тий на - каз. За У-кра - ї - - - - ну, за є-ї
 во - - - - лю, за честь і сла - ву за на - - - - род, за честь і
 сла - ву за на - - - - род. — - - - - род, за на - род.

За Україну,
 З огнем завзяття,
 Рушаймо браття
 Всі вперед.

Слушний час
 Кличе нас
 Нуж - бо враз
 Сповнять святий наказ.

За Україну,
 За єї волю,
 За честь і славу
 За народ.

ОЙ ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО.

81

Ой літає соколонько по полю,
Та збирає челядоньку додому.

Іди, іди, челядонько додому,
Вигуляла все літечко по полю.

Вигуляла все літечко, ще й жнива,
Заболіла головонька, ще й спина.

РЕВЕ ТА СТОГНЕ.

Andante.

РЕ-ВЕ ТА СТО-ГНЕ Дніпр ши-ро-кий, сер-пан-то
 ві-тер за-ві-ва. До до-лу вер-би
 гне ви-со-кі, го-ра-ми хви-лі під-ні-ма.

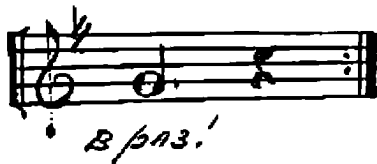
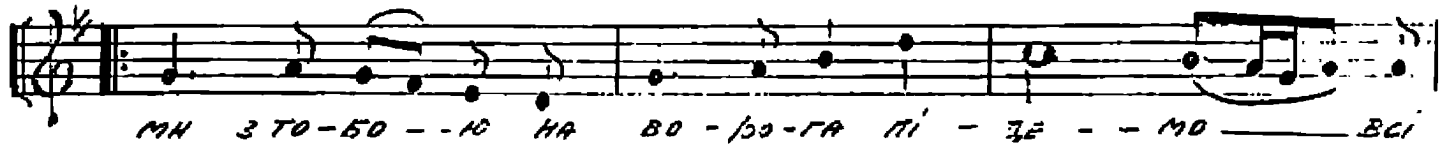
Рече та стогне Дніпр широкий,
 Серпитель вітер завіва.
 Годолу верби гне високі,
 Горами хвилі підніма.

І блідий місяць на ту пору,
 З-за хмари де-де виглядав,
 Неначе човен в синім морю
 То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
 Ніхто ніде не гомонів,
 Сичі в гаю перекликались,
 Та ясен раз-у-раз скрипів.

СЛАВА, СЛАВА...

Marciale.

Слава, слава станове,
Гей, ти батьку наш!
Ми з тобою на ворога
Підемо всі враз!

ЧОРНОМОР'Я ЗОЛОТЕ.

/ СЛОВА: Л. П. ТАБА. /

Moderato.

МУЗ. О. ТАРНІВСЬКИЙ.

ЛИ - НЕ ПО - ТЯГ ПО РІВ - НИ - НІ ДЕ ВЕ - СНО - Ю ВСЕ ЦВІ - ТЕ.

ЦЕ НАШ ПІВ - ДЕНЬ У - КРА - Ї - НИ, ЧОР - НО - МО - РЯ ЗО - ЛО - ТЕ!

ЛИ - НЕ ПО - ТЯГ У : СТУ - РАХ, МА - ШИ - НІ - СТЬ ПІ - ДОЖИ.

ВЖЕ СИ - НІ - Є ЧОР - НЕ МО - РЕ, НЕ ЗА - ЛЕ - КО Й ДО ВО - - - ДІ.

Лине потяг по рівнині
Де весною все цвіте,
Це наш південь України,
Чорноморя золоте!

Зупинилися вагони,
Видно хвилі, кораблі,
Та не бачимо кордону
Української землі.

Лине потяг у просторах,
Машиністе підожди:
Вже синіє Чорне море,
Недалеко й до води.

Наш кордон - далеко в морі,
Ген біжить за небокрай.....
Українське Чорне море -
Це також наш Рідний Край!

ОРИНА ВАТРА.

(ПІСНЯ НОВАЦЬКІХ ВІХОВАНКІВ.)

СЛОВА: Н. ТУЗ.

МУЗИКА: І. СОНЕВІЦЬКИЙ.

Молодого матіюге.

ВЖЕ ВА-ТРА ПА-ЛА-Е, ОР-ЛІВ ПО-КЛИ-КА-Е, ЗЛІ-ТАЙ-
 -ТЕСЬ НА КЛИЧ О-ГНЕ-ВНИЙ З ЛЮ-БОВІ СВА-ТО- - Ю ДО
 РІД-НО-ГО КРА-Ю, ГАР-ТУЙ-ТЕ СВОЙ ДУХ МО-ЛО-ДІЙ. БЛА-
 -КНІ-ТЮ І ЗО-ЛО-ТОМ СТАГ НАМ ГО-РНІТЬ І КЛИ-ЧЕ ДО ЗМА-
 -ГУ ДО СОН-ЦЯ ВБІЛ-КНІТЬ НАМ КРИ-ЛА ВІ-РО- - ЧУ-Є
 ДУМ- - КА Є-АН-НА ЗМА-ГА-ТИСЬ ЗА ВО-ЛЮ ВІРА-І' - - - - - НА - НАМ
 КРИ-ЛА ВІ-РО-ЧУ-Є ДУМ- - КА Є-АН-НА ЗМА-
 -ГА-ТИСЬ ЗА ВО-ЛЮ ВІРА-І' - - - - - НА.

Вже ватра палає, орлів покликає,
 Злітайтеся на клич вогневий,
 З любов'ю святою до рідного краю
 Гартуйте свій дух молодий.

Блакиттю і золотом стяг наш горить
 І кличе до змагу, до сонця в блакить,
 Чам крила вирощує думка єдина:
 Змагатись за волю України,

Плекаєм ми зміну могутню орлину
 З малих жовтодзюбів, орлят,
 Як крила зміцніють, вернем в Україну,
 До наших покинутих хат.

Розгорнеться степ в золотих переливах
 І мати нас вийде усіх зустрічати,
 І роси медові на звільнених нивах
 Веселкою будуть блищати.

Не страшно крилатим в степах заблукати,
 Ми любимо лет в тураган,
 Гей, з нами до сонця готуйтеся, орлята,
 Готуйтеся розбити туман.

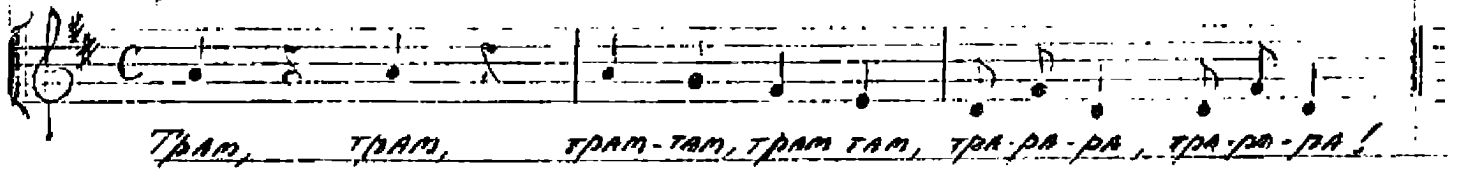
Живи Україно, могутня, єдина,
 Гартуй наші сили живучим вогнем,
 До Тебе, до Тебе ми скоро прилинем
 Для Тебе мужнієм, ростем.

ПРИМІТКА: Ця своя пісня співають новачкi виховники все при своїй ватрі. Містимо її тут, як додаток, щоб дати можливість виховникам мати її точний текст і музику. Ця пісня є за важка для дітей новачького віку, а тому не будемо вичати її з новачтвом.

К І Н Е Ц Ь

МАРШ ОТРОКІВ.

Marsiciale

Трам, трам,

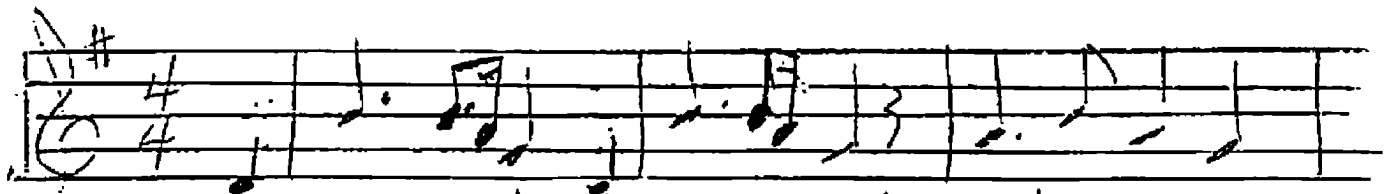
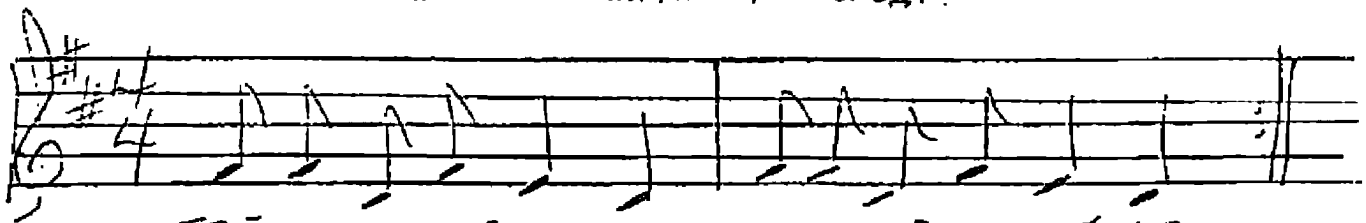
Трам - там - там - там,

Тра - ра - ра,

Тра - ра - ра.

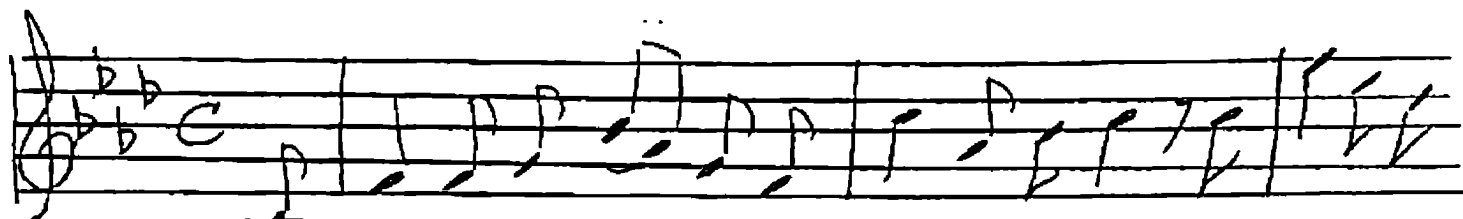
ОТРОК

РАДЯ В СТОЛИЧНОМУ ГОРОДІ.

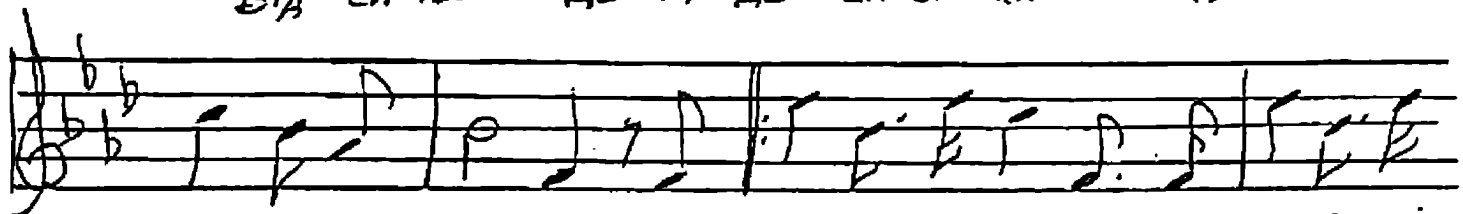

ВІД СИНЬОГО ДОНУ

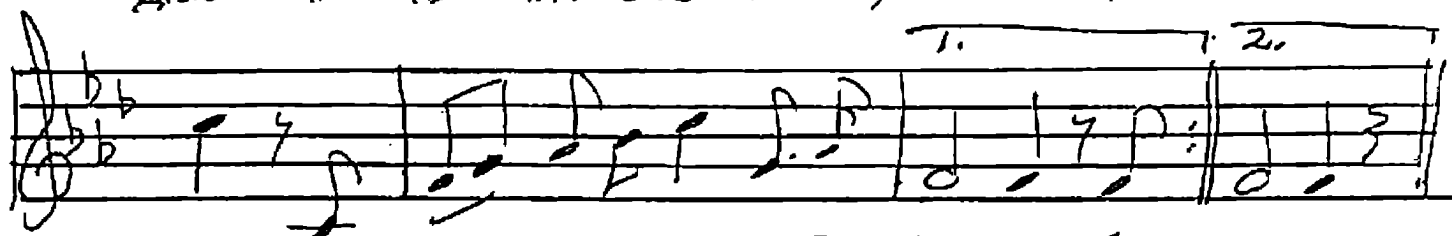
(Збігун)

ВІА СИ-НЬО-ГО ДО-НУ ДО СИ-ВКИ КАР-ПАТ ОА-НА НЕ-РОЗ.

ДІА-НА РО-ДИ-НА. БЕЗ ПАМ-СТВА, БЕЗ РАБ-СТВА, НА-СИЛЬСТВА і

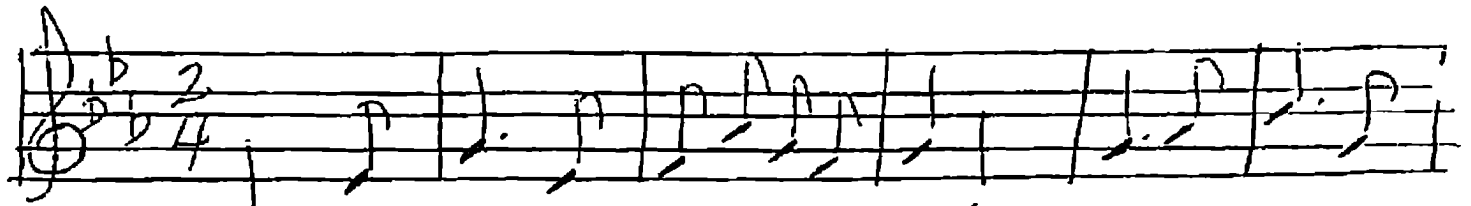

ЗРАД, ВІА-НА НЕ-ЗА-ЛЕЖ-НА ВКАА-ї-НА. БЕЗ -ї-НА.

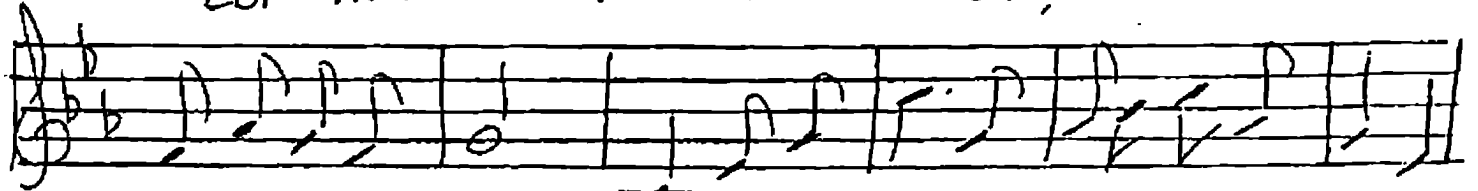
2) Чи діти народу, мирських степів,
чи всі є готові до бою!
За Провду, за Волю,
за нашу батьків!
Пратим ким леліє горю!

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ (Збігук)

повстанська

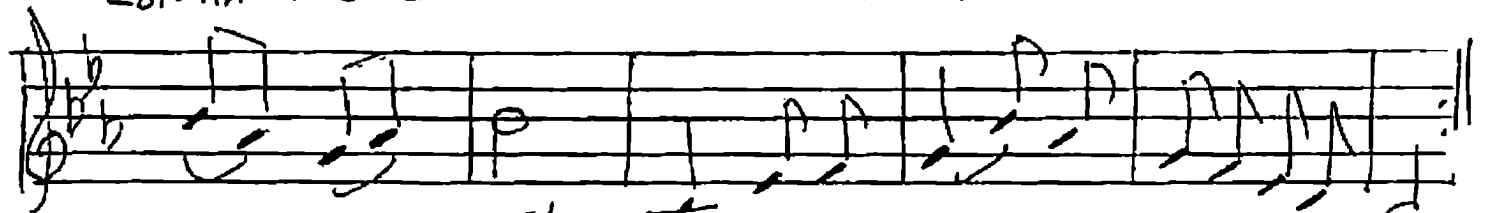
СВІ - ТИТЬ МІ - СЯЦЬ ПО-НАД ТЕМНИМ ЛІ-СОМ, БУЇ-ННІ ВІ - ТЕР

КРУ-ГОМ ЗА - ВІ - ЗА ІЗ ГІР КАР-ПАТ Я - РА-МИ НА ДО-ЛИ-НУ

СОТ-НЯ ПОВ-СТАН-ЦІВ ГІР-ДО ВІ-СТУ - ПА. ГЕЇ, ГЕЇ,

ГЕЇ, ГЕЇ, ГЕЇ! СОТ-НЯ ПОВ-СТАН-ЦІВ ГІР-ДО ВІ-СТУ - ПА.

- 2) Лунає піска докруги бодора.
Кожний тисне зорю у руках.
Журить потік, шумить карпатські Гори.
Вислий усміх грає на устах.
Гей, гей, гей, гей, гей!
Вислий усміх грає на устах.

НЕ СМІЄ БУТИ В НАС СТРАХУ

Andante maestoso

Не смі - є бу - ти в нас стра - ху, ні жад - но - ї три -

- во - ги, бо ми є ли - ца - рі гріз - ні За -

- ліз - но - ї Ос - тро - - ги, бо // тро - ги.

Не сміє бути в нас страху.
 Ні жадної тривоги,
 Бо ми є лицарі грізні
 Залізної Остроги. 2

Не страшать нас і в цісарів
 Високії пороги.
 Бо ми є лицарі грізні
 Залізної Остроги. 2

А до дівочих ніжних серць
 Ми знаєм всі дороги,
 Бо ми є лицарі грізні
 Залізної Остроги. 2

Не святкуватиме ніхто
 Над нами перемоги,
 Бо ми є лицарі грізні
 Залізної Остроги. 2

ОЙ ВИДНО СЕЛО

Ходою

сл. й муз. — Льва Лепкого

Ой, вид-но се-ло, ши-ро-

ка са-ло під го-ро-

ю. Ой там і-дуть на-ші

Сі-чо-ві-і Стріль-ці до

бо-ю. І-де,

і-де війсь-ко

крізь ши-ро-ке по-ле.

Хлоп-ці ж бо то хлоп-

ці- як со-ко-ли. Ха,

ха, ха, ха, ха, ха-ха ха-ха

ха, гей! Дів-чи-но риб-чи-но,
 чор-но брив-ко мо-я. Вий-ди, вий-ди,
 вий-ди, вий-ди, чим ско-рі-ше до вік-на.
 Хлоп-ці ж бо то хлоп-ці — як со-ко-ли.
 ко-ли. Ха ко-ли.

1. Ой видно село, широке село під горою.
 Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
 Іде, іде військо — крізь широке поле,
 Хлопці ж бо то хлопці, як соколи!

Ха-ха, ха-ха,
 Ха-ха-ха-ха-ха-га, гей!
 Дівчино, рибчино, чоркобрівако моя,
 Вийди, вийди, вийди
 Чим скоріше до вікна,
 Хлопці ж бо то хлопці, як соколи!

2. Ой видно село, широке село під горою.
 Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
 Попереду ідуть старші отамани,
 Хто охоту має, хай йде з нами.

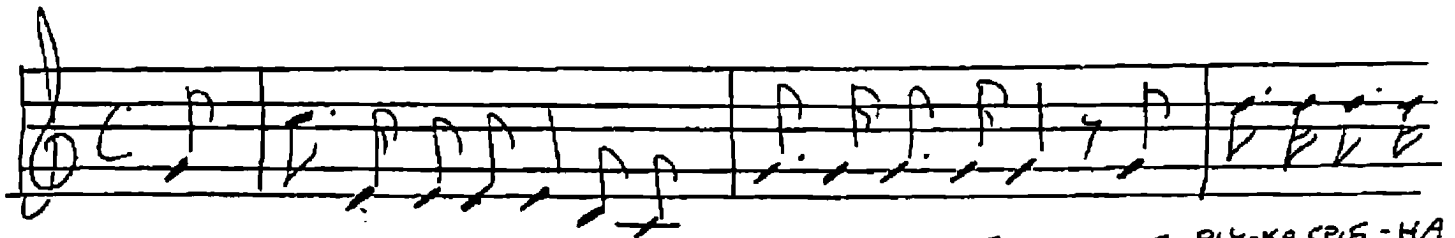
Приспів
 Ха-ха, ха-ха...
 Хто охоту має, хай йде з нами.

3. Ой видно село, широке село під горою.
 Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
 А хто піде з нами, буде славу мати, —
 Ми йдем за Вікраїну воювати!

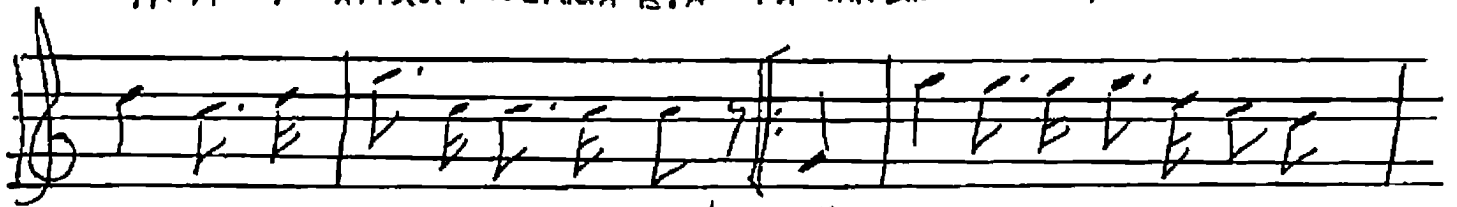
Приспів
 Ха-ха, ха-ха...
 Ми йдем за Вікраїну воювати

ПРИЇХАЛИ МИ З МІСТА
(ПІСНЯ НОВОГО ПІДЛЮТОГО)

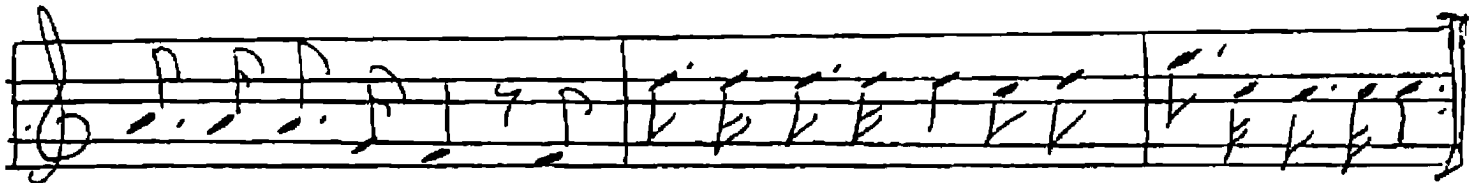
мел: півтакетке

ПРИ - Ї - ХАЛИ МИ З МІСТА В ГА - РА - ЧКІ ЛІГ - НІЙ ЧАС, ДЕ РІЧ - КА СРІБ - НА

ЧИС - ТА ДЕ СОН - ЦЕ КИ - ЧЕ НАС! ГЕЙ, РІВ - НО - Ю ЛА - ВО - Ю НО -

ВАЦЬ - КИЙ СЛАВ - НІЙ РІД, У ТА - БІР ІДЕ - МО ЖВА - ВО, ВПЕ - РІД! ВПЕ - РІД! ВПЕ - РІД!

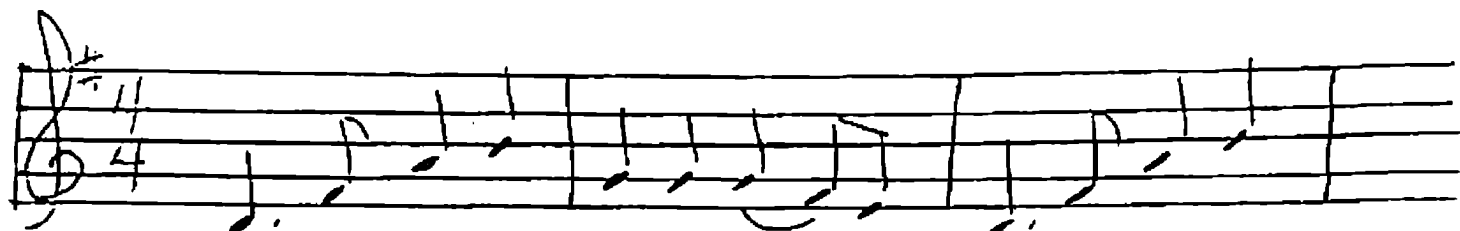
2) Ми хочемо всі бути
Відважні та міцні
Як новачки в Підлютті
У рідній стороні!
Гей, рівною...

3) Далека Україна
Далека рідний край.
Ще в кожну хвилину
Вкраїну пам'ятай!
Гей, рівною...

Ой, на горі, на маківці

(Збігук)

(20)

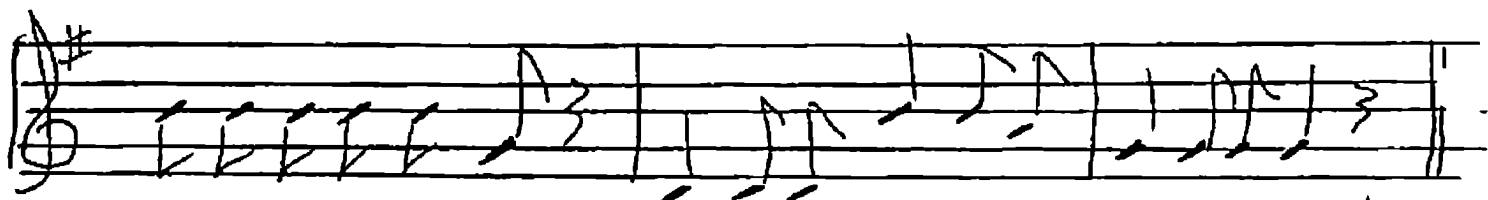
Ой, на го-рі, на ма-ків-ці там во-ю-ють

Сі-чо-ві-ї стрі-ль-ці. хлоп-ці, пі-де-мо бо-ро-ти-ся бу-де-мо,

за у-кра-ї-ну; за рід-ні пра-ва дер-жа-ви! хлоп-ці пі-де-мо; бо-

ро-ти-ся бу-де-мо, за у-кра-ї-ну, за рід-ні пра-ва!

2) Наша сотка вже готова,
Візьмемо до Києва,
Хлопці, нідемо...

3) На вагоні посідаю
І так собі засніваю:
Хлопці, нідемо...

4) Там в Києві білі великий,
Там лютує ворог дикий.
Хлопці, нідемо...

5) При дні біються,
Не згаються,
Ідуть до бою, ще їх
сміються.

Хлопці, нідемо...

6) Там в Києві завоює
Брано,
На ній висить
симво-жовта флага
Хлопці, нідемо...

БОЙОВА ПІСНЯ

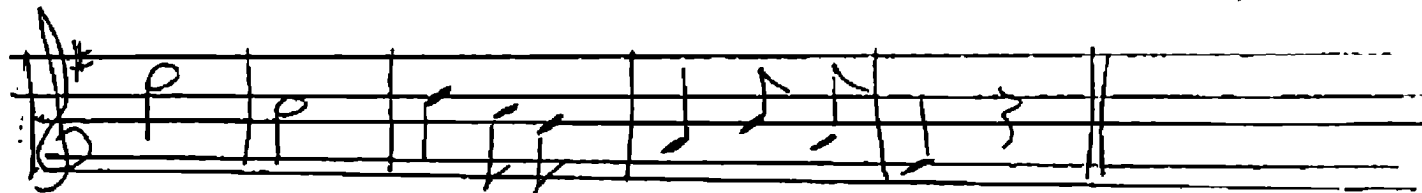
сл.: І. САВИЦЬКОЇ
муз: М. ФОМЕНКА

ГЕЙ ЖЕ СТА - ЗАЙ-ТЕ РЯ - РА - МИ, ДРУЖ-НЬО, ВЕ -

СЕ - ЛО ВСІ ВРАЗ! ХТО ЛЮБ О - ХО-ЧИЙ, ТОЙ

ЗНА - МИ РАЗ-ДВА - і - РАЗ - ДВА і РАЗ!

2) Ну по губітьсє всі люди,
Рігки несемо прапори!
Міаста і воя в кєс будє,
Раз-два і раз-два і три!

3) Гей-же, ставайте рявину,
Сокє снітьсє зо кєс!
Бо перемогє за кєс,
Раз-два і раз-два і раз!

ПІСНЯ ЗОРЕПЛАВЦІВ

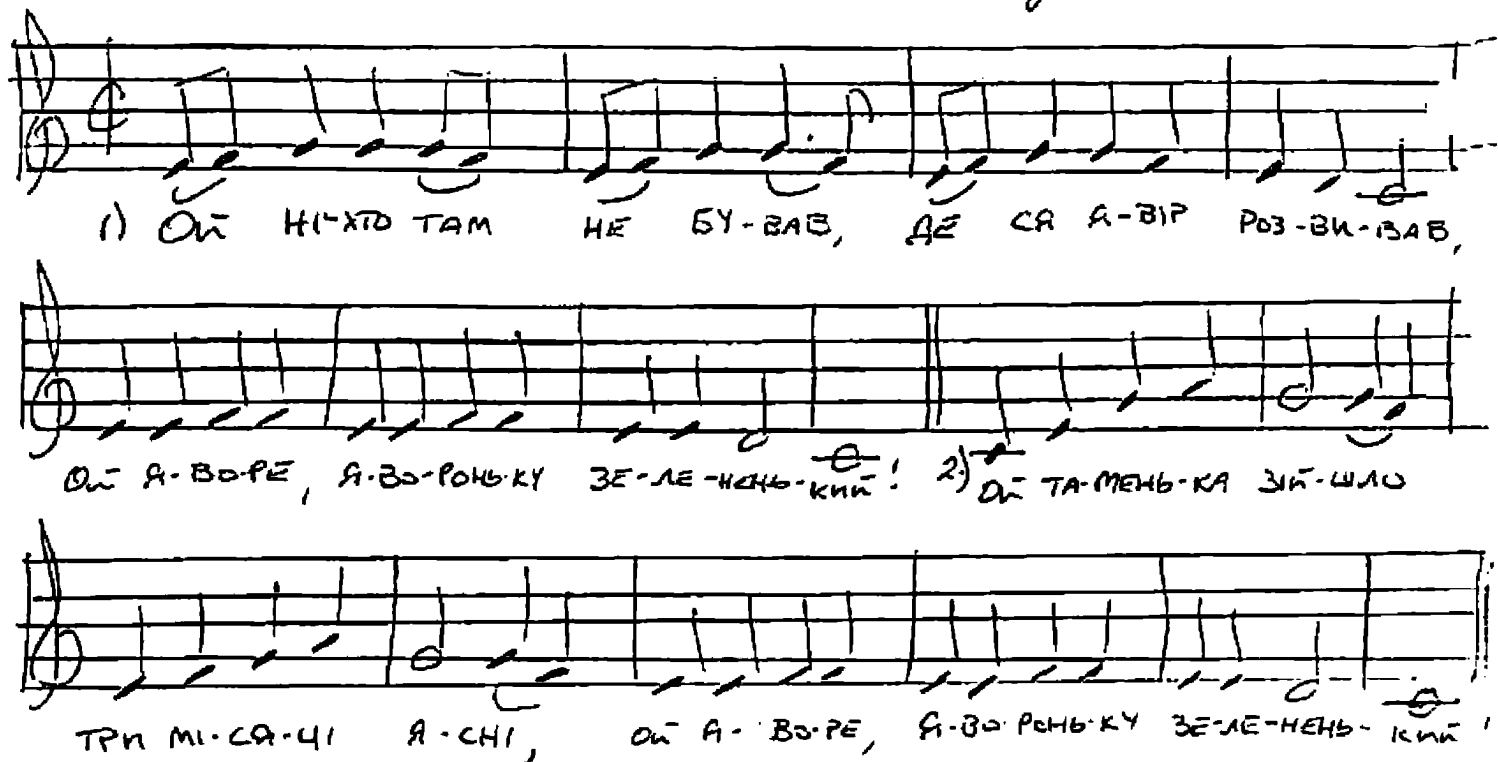
27.
сл: Л. ХРАПЛИВОЇ
муз: О. СОКОЛИК

ПО - СІ - ДАЙ - МО У РА - КЕ - ТУ , ЗО - РЕ - ПЛАВЦІ НО - ЗА -

КИ СЯ - НЕ НЕ - БО НАМ ВІД - КРИ - ТЕ КЛИ - ЧУТЬ НАС ЯС - НІ ЗІР - КИ .

- 2) "Десять... Десять..." - ще без страху
"Вісім... Сім..." - ще близько вже.
Аж до зоряного шляху
Нас ракета повеже.
- 3) "Шість..." : "П'ять..." - усіх не дубо
І "Чотири..." - ще те міцні.
"Три... Два... РАЗ" - зривають вже зрива,
Вже ракета у вогні.
- 4) Вже земля внизу зливає,
Вору, ворю їде полім.
Зореплавців вже вітєє
Синий всесвіт - божий світ.

Ой НІХТО ТАМ НЕ БУВАВ (Купальська)

1) Ой НІХТО ТАМ НЕ БУ-ВАВ, АЄ СЯ А-ВІР РОЗ-ВІ-ІВАВ,
Ой А-ВОРЕ, А-ВО-РОНЬ-КУ ЗЕ-ЛЕ-НЕНЬ-КІЙ! 2) Ой ТА-МЕНЬ-КА ЗІЙ-ШЛО
ТРИ МІ-СЯ-ЧИ А-СНІ, Ой А-ВОРЕ, А-ВО-РОНЬ-КУ ЗЕ-ЛЕ-НЕНЬ-КІЙ!

- 3) При місяці яскі, При палючій красі, - Ой збоже...
- 4) Ой таменька зійшлим При зірочках яскі, - Ой збоже
- 5.) При зірочках яскі, При зірочках красі, - Ой збоже..

Ой НА КУПАЛА (Купальська)

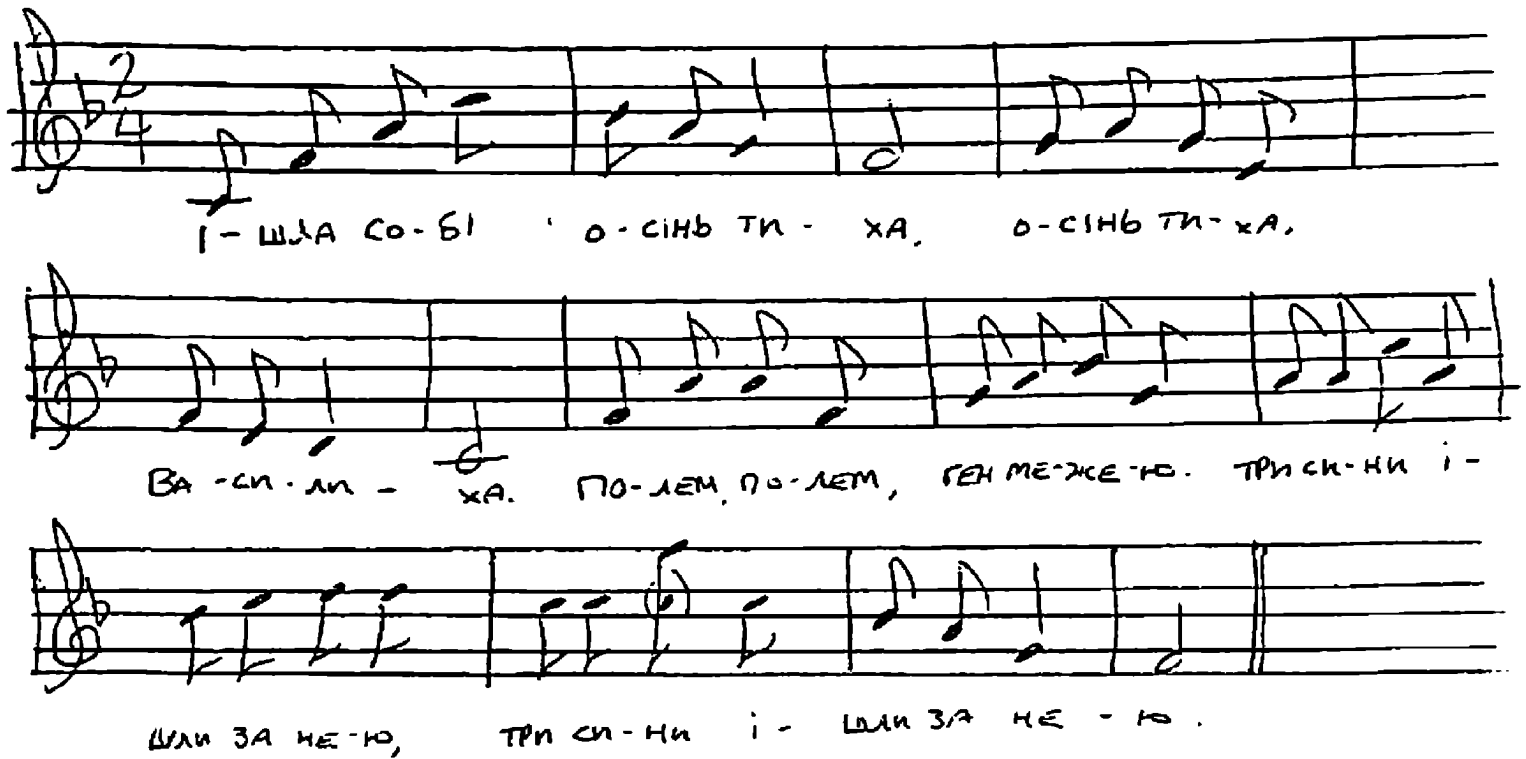

Ой НА КУ - ПА - ЛА, КУ - ПА - ЛОУ - КА, НЕ ВІ - СЛА -
ЛА - СЯ НА - ТА - ЛО - УКА.

- 2) Покази гуси дрімахи, на кілки ніжки збіваючи.
- 3) Ой дай-те, Боже, добрих ночі, на Катаньки карі оці.

ТРИ СНИ

СЛ. Е. К.
НАР. МОТИВ

1-ША СО-БІ О-СІНЬ ТИ-ХА, О-СІНЬ ТИ-ХА,
ВА-СИ-ЛИ - ХА. ПО-ЛЕМ, ПО-ЛЕМ, ГЕН МЕ-ЖЕ-Ю. ТРИ СНИ І -
ШЛИ ЗА НЕ-Ю, ТРИ СНИ І - ШЛИ ЗА НЕ - Ю.

3) Другий, Новітень, був мистець,
Насив з фарбою горічень;
малював все замалює
на деревко - золотисто (зр.)

2) Перший Верес Сень у саду
господарив: виноград,
грушок, яблук та орхів
набирив повнісінькі міхи (зр.)

4) Третій, Листопад, ранивко
попрощавши річку кев'ду,
підружув зблизма вуси
і пливов десь в Усусу...

Пісня до св. Миколая

12

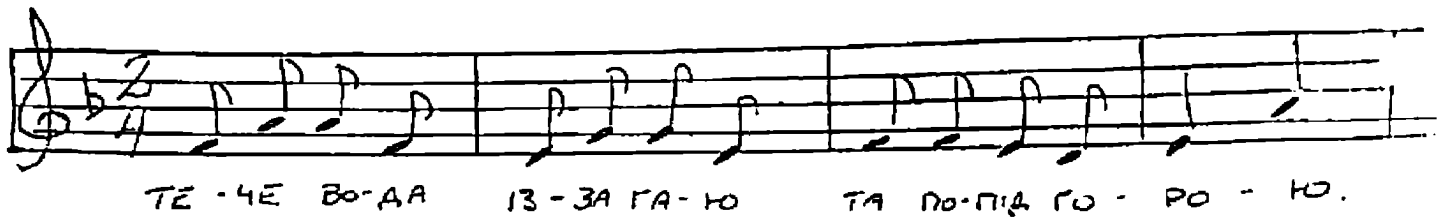
О хто, хто Ми-ко-ла-я лю-бить, О хто,
 хто Ми-ко-ла-ю слу-жить, То-му свя-тий Ми-ко-лаї
 у вся-кий час по-ма-гаї, Ми-ко-ла - є .

2.) О хто, хто спішить в Твої двори
 Цього Ти на землі ї на морі
 Все хоромиши від нечисти
 Не даси му в гріх впасти
 Миколає!

3) Миколає, помося за нас
 Проси Тіа вірна зі сльозами
 Чи Тіа буден вихвалати
 Ім'я Твоє величати
 На віки .

ТЕЧЕ ВОДА

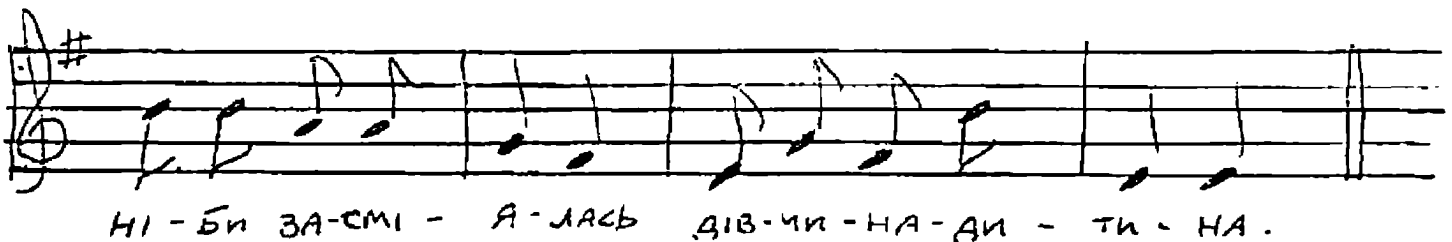
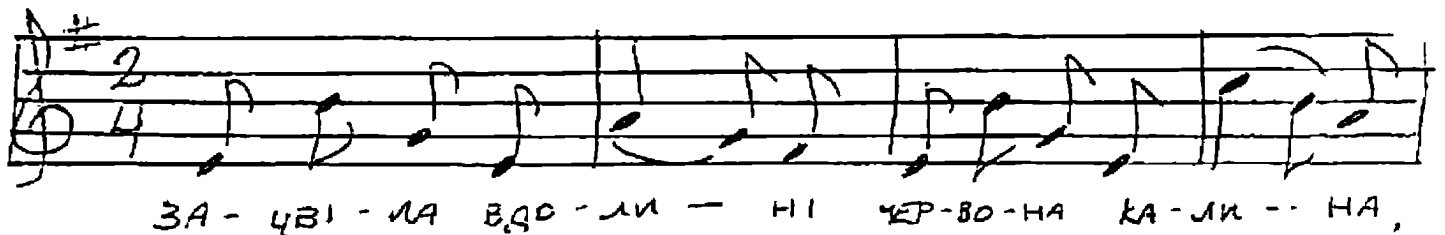
сл.: Т. ШЕВЧЕНКА
муз.: А. ФІЛІПЕНКА

2) А каленка випливає з калуром за кимми,
любить ряску, розмовляє з дітками своїми

ЗАЦВІЛА В ДОЛИНІ

сл.: Т. ШЕВЧЕНКА
муз.: А. ФІЛІПЕНКА

Любо, любо стало, Пташечка зрадїла,
Пташечка зрадїла з зацвєтєла.

ТЕЧЕ ВОДА

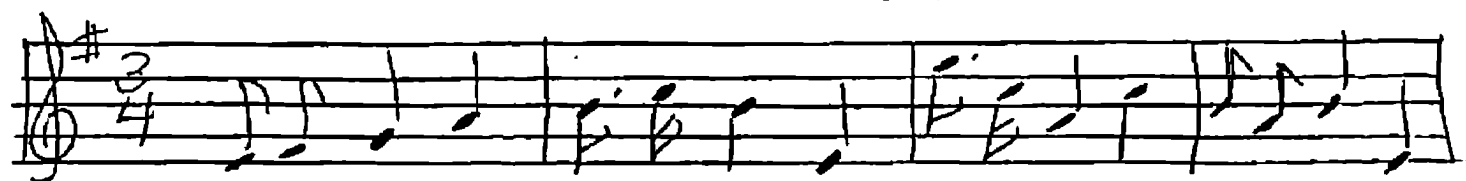
3) Тече вода з під явора врод на долину,
Плимається куд водою лєвока залїва.

4) Плимається каминька, Явір молодїє,
А кругом них верболози і лози зеленїють.

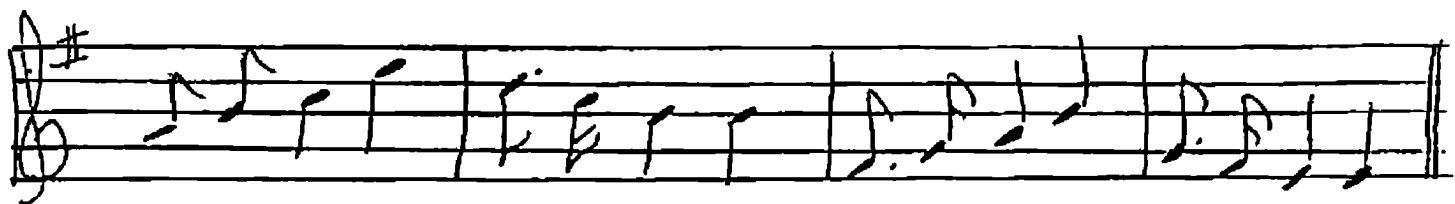
ЯВІР

сл.: Т. ШЕВЧЕНКА

із збірки Л. СТЕПАНЕНКИ

НАД ДНІП-РО - ВО - Ю СА-ГО - Ю ГО-ІТЬ Я-ВІР МІЖ ЛО-ЗО-Ю ,

МІЖ ЛО-ЗО-Ю З Я-ЛИ-НО-Ю , З ЧЕР-ВО-НО-Ю КА-ЛИ-НО-Ю .

Дніпро бері рив, рив , Аверові корінь мий;
Стоїть старий похилився , нов козак той
зажурився .

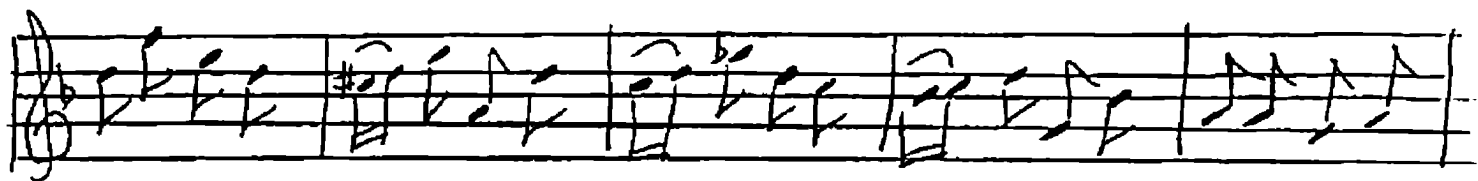
ПЕРЕБЕНДЯ-КОБЗАР

сл.: Т. ШЕВЧЕНКА

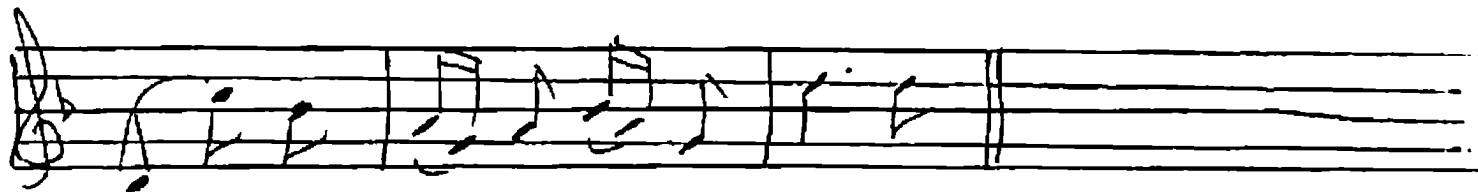
муз.: М. О. ГАЙВОРОНСЬКОГО

ВІ - ТЕР ВІ - Є , ПО-ВІ - ВА - Є , ПО ПО-ЛЮ ГІ - ЛЯ — — Є ,

НА МО-ГІ-ЛІ КОБ-ЗАР СИ-ДІТЬ , НА МО-ГІ-ЛІ КОБ-ЗАР СИ-ДІТЬ , ТА НА КОБ-ЗІ

ГРА — — Є , ТА НА КОБ-ЗІ ГРА - Є .

Силний вус , стару упрямку Вітер розбиває , —
По прилеж , то послуха (2р) Як кобзар сніває . (2р.)

САДОК ВИШНЕВИЙ

сл.: Т. ШЕВЧЕНКА

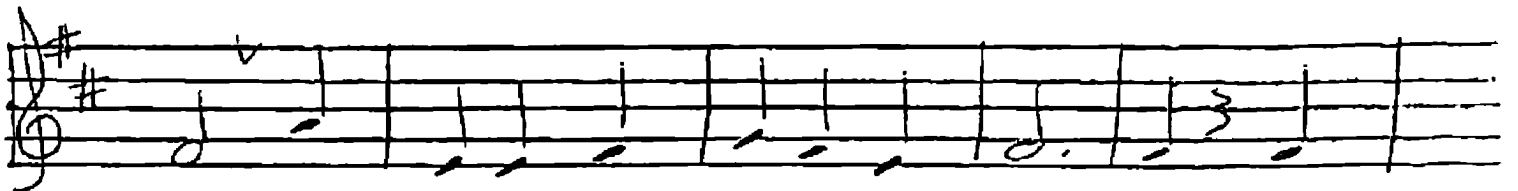
муз.: за М. ЛИСЕНКОМ

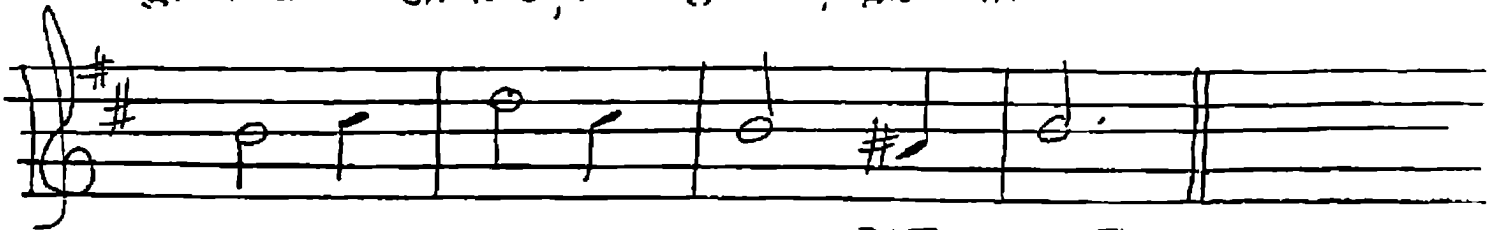
СА - ДОК ВИШ - НЕ - ВИЙ КО - ЛО ХА - ТИ, ХРУ - ЩІ НАД

ВИШ - НЯ - МИ ГУ - ДУТЬ, ПЛУ - ГА - ТА - РІ З ПЛУ - ГА - МИ

ЇДУТЬ. СПІ - ВА - ЮТЬ, І - ДУ - ЧИ, ДІВ - ЧА - ТА. А

МА - ТЕ - РІ ВЕ - ЧЕ - РАТЬ ХДУТЬ.

2) Сіня веревка коло хати,
Велюк зірочка встала,
Діва веревку не дає,
А мати хоче накупати,
Що сорокує не дає.

3) Поклала мати коло хати
маленьких діточок своїх,
Саме заснула коло їх.
Затихли всі, тільки дівчина
Що сорокує не затихає.

НАШ ОТАМАН ГАМАЛІЯ

СЛ.: Т. ШЕВЧЕНКА

МУЗ.: М. О. ГАЙВОРОНСЬКОГО

НАШ О-ТА-МАН ГА-МА-ЛІ-Я, О-ТА-МАН ЗАВ-ЗЯ-ТИЙ,
 ЗІ - БРАВ ХЛОП-ЦІВ ТАК ПО-І-ХАВ ПО МО-РЮ ГУ - ЛЯ - ТИ. ЗІБ-РАВ ХЛОП-ЦІВ
 ТАК ПО-І-ХАВ ПО МО-РЮ ГУ - ЛЯ - ТИ.

2) Ой, як крикув Гамалія:
 "Брати, будем жити,
 Будем жити, вино пити,
 Акира бити.
 ст. курені кимчани,
 Оксамитом крити.

3) Величали запорожці.
 Не як жито жати,
 Жито жали, в коні клали
 2) Гурман застівали:

4) Слава тобі, Гамалія,
 Не весь світ великий,
 Не весь світ великий,
 Не всю Україну.
 Що не дав ти товариству
 Злинуть на лужичі.

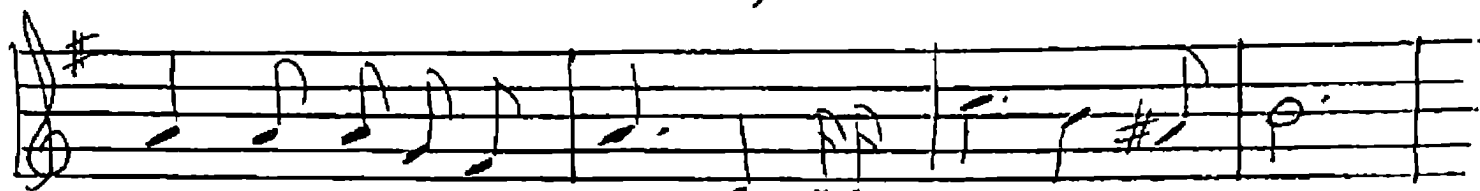
ПІСЕНЬКА ПРО МАТУСЮ

сл: Л. ПОЛТАВИ

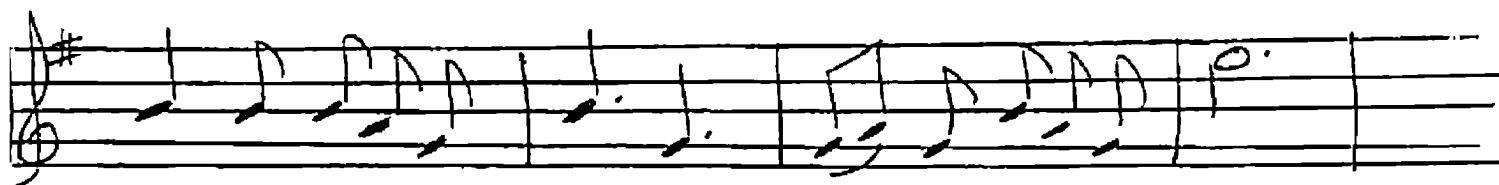
муз: В. БЕЗКОРОВАЙКО

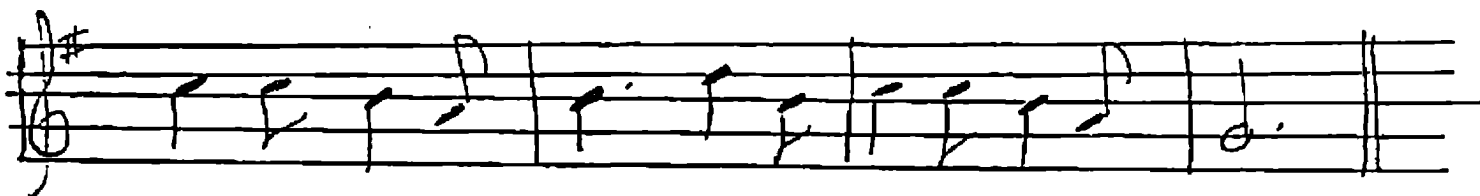
Є В НАС СВАТОЧУ - ДО - БЕ, НА - ТЕ РА - ДІС - НИЙ СРІВ

СЛАВ - НЕ СВА - ТО ЛЮ - БО - ВИ ДОУ - СІХ МА - ТЕ - РІВ,

А ДО ТЕ - БЕ НАЙ - БІЛЬ - ШЕ РІД - НА МА - МО МО - Я

БО ТИ НАЙ - РІД - НІ - ША І НАЙ - ДО - РОЖ - ЧА - Я.

2) Ти мене кохала: - Люлі, люлі, дитя -
 Ти до школи посіла, Повела у життя;
 Ти дала мені нову - Ніжний спів солов'я, -
 Бо ти - найрідкіша і найдорожча!

3) Ти навчила нас жити І вказала мету:
 Україну любити, щоб зорю золоту! -
 Нерозумна навчил, Рідка стала шва, -
 Бо ти - найрідкіша і найдорожча!

ГОРОБЕЦЬ В ЗИМІ

Аю-ту-є ві-тер, Мо-роз скри-пить, Сі-рий го-роб-лик
суд-ний си-вить.

2. Ой, виїшов хлопчик з хати надвір —
Гороблик плел: цір-цір-цір-цір.

3. Побіз хмолена, пшенички взяв,
Головний пташці їстоньки дав.

4. За те сіренький все приймав
Тай під віконцем цір-цір співав.

МИР — МИРОМ

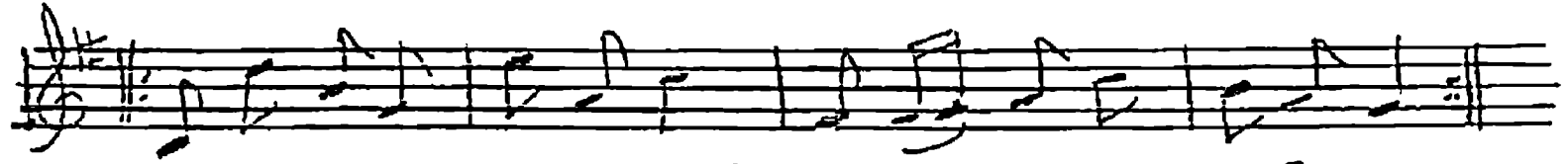
Мир, ми-ром, ти-ро-зи з си-ром, ва-ре-ни-ки в насні,
ми дру-жок ки красні по-ми-рі - по-сз!

(Коли двоє дітей посваряться, то друзі ходять
кругом них і співають)

ЛЕДАЧИЙ ГРИЦЬ.

Гри-цю, Гри-цю, до ро-бо-ти! Вгри-ця пр-ва-ні ле-бо-ти.

Гри-цю, Гри-цю, до те-лят! Вгри-ця ні-же-ні-ки бо-лять.

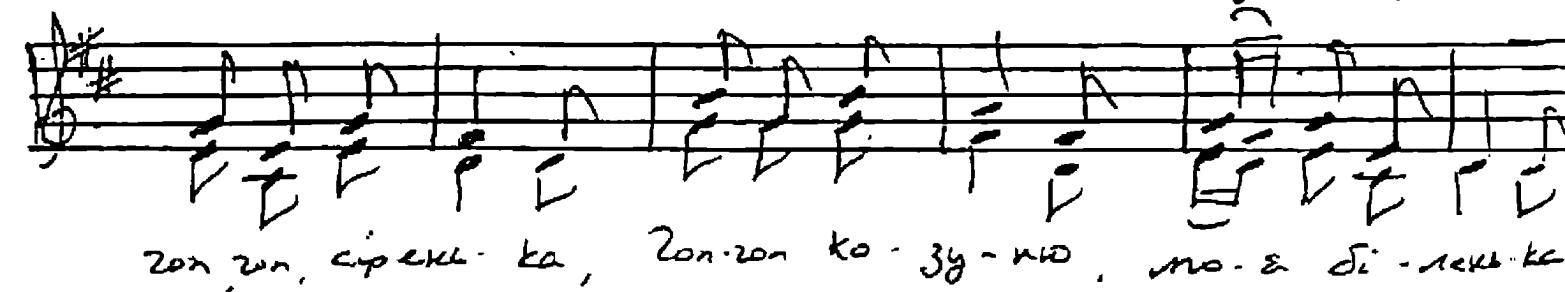
2. Гри-цю, Гри-цю, сполохати!
Гриць кездухав робити.
Гри-цю, Гри-цю, врубай дров!
А Гриць мось-то кездоров.

3. Гри-цю, Гри-цю, їди жати!
А Гриць каже: хочу спати.
Гри-цю, Гри-цю, роби хліб!
А Гриць: Кахи! Мось захрип.

(із збірки Л. Степаненка)

ЛІНІВІ КІЗІ.

(кар. мел.)

2. В мене возиця вікоцел мене, В мене горобчик
хліба напече. Зон, зон...

3. Коза козою, — жито копою, Де коза рогами,
там жито стоїм. Зон, зон...

4. Висколив вовлак, за козу лоп, лоп, а
вовлечата за козеката. Зон, зон...

5. Лініва козука не заховалясь, О в зуби
вовкєві таки попалась. Зон, зон...

Ой єсть в лісі

Л. Ревуцький

Ой єсть в лісі ка-ли-на, Ой єсть в лісі ка-ли-на. Ка-ли-на,
ка-ли-на. Ко-ма-ри-ки дзю-бри-ки, ка-ли-на.

2. Там стояла дівчина (2) дівчина, дівчина,
Комарик-дзюбрик, дівчина.
3. Цвіт калини ланка (2) ланка, ланка,
Комарик-дзюбрик, ланка.
4. О в пурки в'язал (2) В'язал, в'язал,
Комарик-дзюбрик, в'язал.

КУРОЧКА

Ф. Колесса.

Ой су-сі-ди, су-сі-донь-ки, про-шу вас, чи не біз-ла
ку-ро-ка ко-ло вас? Ма-ла си-ва ку-ро-ка
і лу-бок, а на пра-вії ні-хен-ці мо-ту-зок.

РАНОК (КАНОН)

I.
Р2-но, р2-но, р2-не-сень-ко, Гр2-б п2с-ту-шок: ру-ру,

II.
А ко-роз-к2 по се-му: му. му, му, му. му-му.

ІДЕ КОЗА (КАНОН)

із Стеніславського
світання

I. II.
І-де ко-з2 ро-г2-т2 ро-г2-т2, Ве-де гі-ток ко-ш2-т2,

А хто ко-зу тор-кне, То-го ко-з2 штурк-не.

ДОБРІ ГОЛУБЦІ (КАНОН)

I.
Доб-рі го-луб-ці, доб-рі го-луб-ці, доб-рі, доб-рі, доб-рі, доб-рі, доб-рі го-луб-ці

II.
Ва-ре-ни-ки, ва-ре-ни-ки, вари, вари вари вари, ва-ре-ни-ки

III.
Борц, борц, борц, борц, доб-рий, доб-рий борц.

СІНОКОСИ.

Жваво. *Б. Кудрик*

В по - не - ді - лок / ра - но, ко - сив та - то сі - но, ко - сив та - то,
 ко - сив я, ми ко - сив - ли о - сив - ва, ко - сив та - то, ко сив я,
 ми ко - сив - ли о - сив - ва.

В понеділок рано косив тато сіно,-
 Косив тато, косив 'я, ми косили обидва.

А в вівторок рано грабав тато сіно,
 Грабав тато, грабав я, ми грабали обидва.

А в середу рано сушив тато сіно,
 Сушив тато, сушив я, ми сушили обидва.

А у четвер рано вітрив тато сіно,
 Вітрив тато, вітрив я, обертали обидва.

А в п'ятницю рано складав тато сіно,
 Складав тато, складав я, ми складали обидва.

А в суботу рано звозив тато сіно,
 Звозив тато, звозив я, ми звозили обидва.

А в неділю рано їли коні сіно,
 Спочив тато, спочив я, відпочили обидва.

Діти, що співають цю пісню, роблять при тому відповідні ру-
 хи: косять, грабають, сушать, і т.д.

ВІТРЯК.

Ой у полі на горбочку, на горбочку,
Стоїть чудо на кілочку, на кілочку,
Люди чудо змайстрували,
Вітряком його назвали.

Буйний вітер повіває, повіває,
Чудо крилами махає, гей, махає.
І киває, і махає
Наче всіх людей скликає.

Звозять в міхах зерно люди, зерно люди
І складають коло чуда, коло чуда.
Буде чудові робота,
Буде цілий день молоти.

Чудо — диво зерно меле, зерно меле,
Сипле в міхи муку білу, муку білу.
Буде дітям хліб печений
І галушечки варені.

До слів першої і другої стрічки діти стають по двоє до себе пле-
чима. Підносять праві руки боком вгору. До такту вимахують рука-
ми наперемінну, раз права вгору, а раз ліва.
До слів третьої стрічки діти йдуть вколо так, як би несли повні
міхи збіжжя до млина в одну сторону..... А опісля йдуть в другу,
з повними міхами муки.
До слів останньої стрічки стають знова вітряками і мелють зерно.

ДВА ПІВНИКИ

Подвижно, весело

Обробка Г. КОМПАНЕЙЦА

Музична партитура першого систем. Вона складається з трьох нотних рядків: верхнього (вокальний голос), середнього (ліва рука фортепіано) та нижнього (права рука фортепіано). Ключові знаки: для вокалу та лівої руки — бемоль і дві лінії (F, C), для правої руки — бемоль і одна лінія (F). Темпознак 2/4. Вокальний текст: «Два пів-ни-ки, два пів-ни-ки». Інструментальна частина починається з динамічного позначення *f* (форте).

Музична партитура другого систем. Вона складається з трьох нотних рядків. Вокальний текст: «го-рох мо-ло-ти-ли, дві ку-роч-ки-чу-ба-роч-ки до мли-на по-си-ли». Інструментальна частина продовжується з динамічним позначенням *f*.

Музична партитура третього систем. Вона складається з трьох нотних рядків. Вокальний текст: «ко-за ла-си-па-є, Цап ме-ле, цап ме-ле, а ма-лень-ке». Інструментальна частина продовжується з динамічним позначенням *p* (піано).

ко_зе_ня_т_ко на скри_поч_ку гра_є.

Два півники, два півники
 Горох молотили,
 Дві курочки-чубарочки
 До млина носили.
 Цап меле, цап меле,
 Коза засипає,
 А маленьке козенятко
 На скрипочку грає.

Танцюй, танцюй, козуленько,
 Ніженьками туп-туп,
 Татусенько з матусею
 Принесуть нам круп, круп.
 А вовчок-сірячок
 З лісу виглядає
 Та на біле козенятко
 Скося поглядає.

М А К.

ПІСІНКА

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як сіють мак?
Ой, то так, сіють мак /2 рази/

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як росте мак?
Ой то так, росте мак /2 рази/

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як поліють мак?
Ой то так, поліють мак /2 рази/

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як цвіте мак?
Ой то так, цвіте мак /2 рази/

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як ріжуть мак?
Ой то так, ріжуть мак /2 рази/

Соловічку, пташку, пташку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як їлять мак?
Ой то так, їлять мак /2 рази/

При співанні останнього рядка діти виконують рух руками, немов би сіяли мак.

Діти сягають землі руками і випростовують, підносять руки вгору.

Рухи руками від землі збік, неначе щось виривають і викидають.

Діти підносять руки вгору, укладають, немов пупляшки і показують, як мак розцвітається.

Діти показують, як вони ріжуть мак: лівою рукою ніби держать стебло у верхній частині, а правою стинають.

Ліва рука /п'ястук/ не махиває, а правою легкими ударами витра-саять мак із махівки по уст.

ПОАЗБУЧНИЙ СПИС ПІСЕНЬ

=====

I. НОВАЦЬКІ ПІСНІ:	стор.	7
Гей, мандрують пластуни:	"	7
Гей, радійте новаки	"	8
Гори, гори вогнику	"	9
Зашумів зелений гай	"	10
Зашуміли верби при потоці	"	11
Іде весна	"	12
Іжак	"	13
Край лісу на полянці	"	14
Летить рій за роєм	"	15
Новацька вечірня молитва	"	16
Новацька рання молитва	"	17
Новацький вогник	"	18
Новацький марш	"	19
Новацький шлях	"	20
Ой, під гаєм, гаєм	"	21
Пісня жовтодзюбів	"	22
Пусти мене мати	"	23
Святий Юрій	"	25
Сестричко голубко	"	26
Там, далеко	"	27
II. ІНШІ ДИТЯЧІ ПІСНІ	"	28
Баба і курчата	"	28
Ведмідь і бджілки	"	29
Весна	"	30
Весняний концерт	"	31
Веснянка	"	32
Грушечка	"	33
До волі	"	34
До школи	"	35
Забілів від снігу гай	"	36
Зайчик	"	37
Заспіваймо гуртом	"	38
Зірки мигтять	"	39
Котяче весілля	"	40
Ластівочка	"	41
Лисичка	"	42
Листопад	"	43
Марш	"	44
Машеруй-же, козаченьку	"	45
Машерують козаченьки	"	46
Ми всі діти українські	"	47
Молитва українських дітей	"	48

На весні	стор.	49
Ой, місяцю	"	50
Пісня польових квітів	"	51
Пісня рідної землі	"	52
Проліски	"	54
Ранок	"	55
Сипле сніг	"	57
Соняшник	"	58
Та це ж весна	"	59
У горах Карпатах	"	60
У лісі літом	"	61
У похід	"	62
Усі дзвони	"	63
Хлоп'яче життя	"	64
Ходить гарбуз	"	65
Час до дому, час	"	66
Широкеє болонячко	"	67
Ялиночка	"	68
 III. НАРОДНІ Й ІНШІ ПІСНІ	"	69
Гей, на горі	"	69
Гей, там на горі Січ іде	"	70
Гей, у лузі	"	71
Грай пісне	"	72
До праці	"	73
Заповіт	"	74
За тебе Україно	"	75
За Україну	"	76
Зірвалася хуртовина	"	77
Коли настане	"	78
Мово рідна	"	79
Нумо-ж, браття, до зброї	"	80
Ой, літає соколонько	"	81
Реве та стогне	"	82
Слава, слава	"	83
Чорномор'я золоте	"	84
 ДОДАТОК	"	85

ДОДАТКОВІ ПІСНІ зібрала сестр. Адріана Раделицька

МАРШ ОТРОКІВ	стор.	87
ОТРОК	"	87
ВІД СИНЬОГО ДОНУ	"	88
СВІТИТЬ МІСЯЦЬ	"	89
НЕ СМІЄ БУТИ В НАС СТРАХУ	"	90
ОЙ ВИДНО СЕЛО	"	91
ПРИЇХАЛИ МИ З МІСТА	"	93
ОЙ НА ГОРІ НА МАКІВЦІ	"	94
БОЙОВА ПІСНЯ	"	95
ПІСНЯ ЗОРЕПЛАВЦІВ	"	96
ОЙ НІХТО ТАМ НЕ БУВАВ	"	97
ОЙ НА КУПАЛА	"	97
ТРИ СИНИ	"	98
ПІСНЯ ДО СВ. МИКОЛАЯ	"	99
ТЕЧЕ ВОДА	"	100
ЗАЦВІЛА В ДОЛИНІ	"	100
ЯВІР	"	101
ПЕРЕБЕНДЯ - КОЕЗАР	"	101
САДОК ВИШНЕВИЙ	"	102
НАШ ОТАМАН ГАМАЛІЯ	"	103
ПІСЕНЬКА ПРО МАТУСКУ	"	104
ГОРОБЕЦЬ В ЗИМІ	"	105
МИР - МИРОМ	"	105
ЛЕДАЧИЙ ГРИЦЬ	"	106
ЛІНИВА КОЗА	"	107
ОЙ ЄСТЬ В ЛІСІ	"	108
КУРОЧКА	"	108
РАНОК	"	109
ІДЕ КОЗА	"	109
ДОБРІ ГОЛУБЦІ	"	109
СІНОКОСИ	"	110
ВІТРЯК	"	111
ДВА ПІВНИКИ	"	112
МАК	"	114

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
— в Торонті —

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
— в Торонті —